

MI MLADI



Glasilo učencev OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok

Šolsko leto 2015/2016

Dragi bralec!

Šolsko leto se bliža koncu in čas, da se dogodki zberejo in odmevajo v šolskem glasilu. Zgodilo se je veliko prijetnih, smešnih, veselih, zanimivih in najbrž nekaj tudi manj prijetnih doživetij. Vsi se raje spominjamo lepih in veselih. Gotovo vam bodo ostali v lepem spominu druženja na športnih, kulturnih dnevih, v pevskem zboru, šoli v naravi, ekskurzije. O tem pripovedujejo vaši prispevki.

Želimo vam prijetno branje, uspešno do konca šolskega leta ter vesele in zdrave počitnice.

Uredništvo

Kolofon

MI MLADI: glasilo učencev OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok

IZDAJA: OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok

UREDNIKA: Almira Levstek

UREDNIŠKI ODBOR: David Kovačič, Almira Levstek, Andrej Starc

LEKTORIRANJE: Almira Levstek, Bogdana Mohar

OBLIKOVANJE: Almira Levstek, Andrej Starc

TIPKANJE: Cvetka Debeljak

ŠOLSKO LETO: 2015/2016

SLIKA NA NASLOVNICI: Veronika Knavs, 9. r.

SLIKA NA ZADNJI STRANI: Klavdija Osvald, 9. r.

ZVEDAVI, VZTRAJNI V UČENJU IN TU SO PRIZNANJA NA TEKMOVANJIH

MATEMATIKA – za Vegovo priznanje

Bronasto priznanje matematika – šolsko tekmovanje

1. razred: Tia Gerželj Lavrič, Nik Kordiš, Lana Lavrič, Tia Mišič
2. razred: Nik Cimprič, Lovrenc Levstik
3. razred: Nastja Bambič, Patrik Kordiš, Urška Lavrič, Maks Levstek, Gaja Starc
4. razred: Hana Anzeljc, Kaja Lavrič
5. razred: Loti Debeljak, Alina Šega
6. razred: Ajda Lavrič
7. razred: Lovro Debeljak, Sara Šega
8. razred: Tadej Anzeljc, Tilen Anzeljc, Gala Bartol
9. razred: Anja Car, Domen Debeljak, Aleksander Osvald

Srebrno priznanje matematika – državno tekmovanje

5. razred: Loti Debeljak
7. razred: Sara Šega
9. razred: Domen Debeljak

FIZIKA – za Stefanovo priznanje

Bronasto priznanje fizika – šolsko tekmovanje

8. razred: Tilen Anzeljc, Emil Cimprič, Klemen Kordiš, Nadja Kordiš, Urška Turk
9. razred: Domen Debeljak, Andraž Mohar, Aleksander Osvald, Pika Pavlič

SLOVENŠČINA – za Cankarjevo priznanje

Bronasto priznanje slovenščina – šolsko tekmovanje

2. razred: Maša Kordiš, Jan Košmerl, Žana Košmerl
3. razred: Vanesa Balantič, Lina Poje, Gaja Starc
4. razred: Ida Košmerl, Kaja Lavrič
5. razred: Loti Debeljak, Nika Košmerl, Alina Šega
6. razred: Saša Turk
7. razred: Sara Šega
8. razred: Urška Turk
9. razred: Anja Car, Domen Debeljak, Veronika Knavs

Srebrno priznanje slovenščina – regijsko tekmovanje

8. razred: Urška Turk

Zlato priznanje slovenščina – državno tekmovanje

8. razred: Urška Turk

GEOGRAFIJA

Bronasto priznanje geografija – šolsko tekmovanje

8. razred: Tilen Anzeljc, Klemen Kordiš, Petra Košmrlj, Urška Turk

9. razred: Anja Car, Klavdija Osvald, Pika Pavlič

Srebrno priznanje geografija – območno tekmovanje

9. razred: Anja Car

ANGLEŠČINA

Bronasto priznanje angleščina – šolsko tekmovanje

9. razred: Gabrijel Bartol, Domen Debeljak, Veronika Knavs, Aleksander Osvald

Srebrno priznanje angleščina – državno tekmovanje

9. razred: Domen Debeljak

ZGODOVINA

Bronasto priznanje zgodovina – šolsko tekmovanje

8. razred: Tilen Anzeljc, Urška Turk

9. razred: Domen Debeljak, Pika Pavlič

Srebrno priznanje zgodovina – regijsko tekmovanje

8. razred: Tilen Anzeljc, Urška Turk

9. razred: Pika Pavlič

Zlato priznanje zgodovina – državno tekmovanje

8. razred: Tilen Anzeljc, Urška Turk

KEMIJA – za Preglovo priznanje

Bronasto priznanje kemija – šolsko tekmovanje

8. razred: Tilen Anzeljc, Urška Turk

POZNAVANJE SLADKORNE BOLEZNI

Bronasto priznanje

8. razred: Gala Bartol, Urška Turk

9. razred: Veronika Knavs, Klavdija Osvald, Kristjan Samsa, Aleksander Osvald

Srebrno priznanje

9. razred: Klavdija Osvald

RAČUNALNIŠTVO – Bober

Bronasto priznanje

4. razred: Kaja Lavrič

5. razred: Jan Debeljak

7. razred: Anita Križ

8. razred: Tilen Anzeljc, Maj Žveglič

9. razred: Gabrijel Bartol, Domen Debeljak, Aleksander Osvald, Jaka Turk

TEKMOVANJE VESELA ŠOLA

Bronasto priznanje vesela šola – šolsko tekmovanje

4. razred: Vida Cimprič, Nina Knavs, Ines Lavrič, Sašo Levstik

5. razred: Loti Debeljak, Nadja Košmrlj, Nika Košmerl, Lana Mohar, Alina Šega

6. razred: Saša Turk, Katja Lavrič

8. razred: Gala Bartol, Petra Košmrlj, Pia Ana Gorza

9. razred: Marija Debeljak

Srebrno priznanje vesela šola – državno tekmovanje

4. razred: Erika Debeljak

5. razred: Klara Lavrič

6. razred: Ajda Lavrič

9. razred: Anja Car, Veronika Knavs



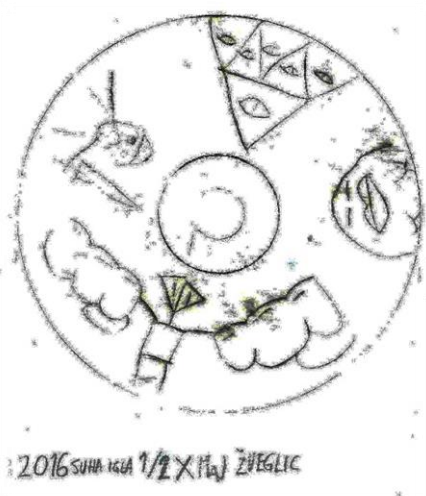
Slika: Maks Debeljak, 7. r.

DOGODKI ŠOLSKEGA LETA

PRVI ŠOLSKI DAN

KO SEM PRVIČ PRIŠLA V 1. RAZRED, NAM JE UČITELJICA PREBRALA ZGODBICO O LEVČKU TINETU. POTEM SMO IZDELALI LEVČKE. IMELA SEM SE LEPO IN ZABAVALA SEM SE. BILO MI JE VŠEČ. DRUGI DAN SVA SE JAZ IN MIHA IGRALA IN BARVALA IN POBARVANKA JE BILA POBARVANA. PISALI SMO IN SE ZABAVALI. ODLIČNO JE BILO. PRVI DAN SEM DOBILA RUMENO RUTICO. RADA HODIM V ŠOLO IN UPAM, DA SE BOM DOBRO UČILA.

ANA LAVRIČ, 1. R. POŠ PODPRESKA



Slika: Maj Žveglič, 8. r.

KULTURNI DAN V LUTKOVNEM GLEDALIŠČU V LJUBLJANI

Zjutraj smo prišli v šolo. Nato smo šoli na avtobus. Vozili smo se eno uro. Ko smo prišli v Ljubljano, smo pojedli sendvič in šli v gledališče. Tam smo jakne pustili v garderobi in šli gledat predstavo. Prišli smo noter, predstava se je ravno začela. Ko smo prišli ven, smo šli gledat ljubljansko tržnico. Na tržnici smo videli veliko sadja in zelenjave. Šli smo si ogledat Prešernov trg. Tam smo videli golobe. Potem smo šli gledat nebotičnik in po tem spet nazaj do tržnice. Tam nas je čakal avtobus in vrnili smo se v Loški Potok.

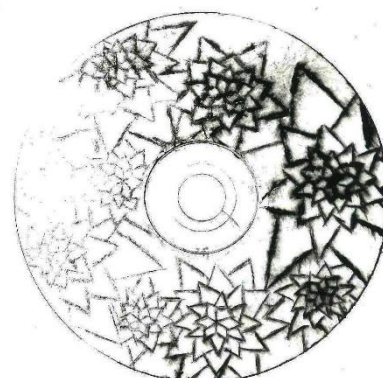
Vanesa Balantič, 3. r.

Zjutraj sem prvi vstal in zbudil atija. Potem sem šel v šolo. Ob 8.00 smo šli z avtobusom v Ljubljano. V Ljubljani smo gledali predstavo Mojca Pokrajculja. Videli smo tudi nebotičnik, ki je res visok, ampak druge stavbe so še višje. Na avtobusu mi je bilo zelo všeč, ker smo se šalili. Doma sem vse povedal atiju.

Nik Bartol, 3. r.

Zjutraj smo šli z avtobusom v Ljubljano in si ogledali predstavo. Šli smo učenci 1., 2. in 3. razreda. Peljali smo se eno uro. Ko smo prišli, smo si ogledali lutkovno predstavo z naslovom Mojca Pokrajculja. V predstavi so nastopali volk, medved, lisica in zajec. Ko je bilo predstave konec, smo šli pogledat tržnico. Na tržnici smo videli sadje in zelenjavo. Ko smo šli še malo naprej, smo videli tri mostove, nad njimi pa grad.

Zala Lavrič, 3. r.



Slika: Vanja Vesel, 8. r.

Zjutraj, ko smo prišli v šolo, smo se zbrali pred učilnico in šli na avtobus. Peljali smo se v Ljubljano. Peli smo, dokler nismo prispeli. Vozili smo se eno uro. Ko smo prišli v Ljubljano, smo se sprehajali po tržnici. Nato smo pojedli sendviče. Šli smo v gledališče, se slekli in pospravili nahrbtnike. Šli smo v dvorano in počakali, da se predstava začne. Zelo mi je bila všeč. Šli smo na tromostovje in videli Prešernov kip. Tam je tudi maketa Ljubljane. Po ogledu smo se odpeljali nazaj v Loški Potok.

Larisa Anžur, 3. r.

Ko smo prišli zjutraj v šolo, smo šli v jutranje varstvo, tam smo bili do 7.30. Potem smo se učenci prve triade odpravili do avtobusne postaje, tam nas je že čakal avtobus. Skupaj smo se odpeljali do Ljubljane. Peljali smo se približno eno uro. Ko smo prišli v Ljubljano, smo najprej pomalicali, potem smo se odpravili v gledališče. Tam smo si ogledali predstavo Mojca Pokrajculja. Po končani predstavi smo si šli ogledat sončno uro. Videli smo tudi kip Valentina Vodnika. Šli smo čez Tromostovje in mimo nebotičnika. Videli smo tudi Zmajski most. Potem smo se odpravili proti mestu, kjer nas je že čakal avtobus. Ko smo se usedli na sedeže in se privezali, se je začela pot domov. Ta dan mi bo za vedno ostal v spominu. Najbolj mi je bila všeč predstava in nebotičnik.

Gaja Starc, 3. r.

DOŽIVETJE IZ ČŠOD-ja VOJSKO



V času od 2. 11. do 6. 11. smo se 7. in 8. razred odpravili na teden dejavnosti v ČŠOD Vojsko. Moja pričakovanja so bila veliko slabša, kot se je v resnici nato odvila, saj je bilo res super, **ODLIČNO!** Dogodek, ki se mi je najbolj vtisnil v spomin, je bilo plezanje. V sredo zjutraj smo se takoj po zajtrku odpravili na pohod z nordijskimi palicami. Pohod je bil res lep – ni bilo prevroče, ne premrzlo. Sijalo je

sonce in bilo zelo zabavno. Po približno 45 minutah hoje smo prišli do prave, strme in zahtevne plezalne stene. Veliko punc se ni upalo podati na ta podvig in smo zato odšle le tri – Petra, Pia in jaz. Sprva je bilo strah tudi nas, vendar ko prideš na vrh, je občutek fenomenalen. Res mi ni žal, da sem šla plezat, saj bo to moj nov hobi. Po končanem plezanju smo se nato spet vrnil nazaj v dom in tako je bilo konec še ene od mnogih dopoldanskih dejavnosti.

Gala Bartol, 8. r.

V ČŠOD Vojsko smo doživeli veliko novih in zanimivih reči. V spomin se mi je najbolj vtisnilo plezanje po naravni plezalni steni, torej po skali. Le najbolj pogumni smo se odpravili na

podvig, plezanje po steni. Malo sem bila zaskrbljena, a uspelo mi je. Seveda mi je bilo vse zelo všeč in bi to izkušnjo plezanja znova in znova ponavljala.

Petra Košmrlj, 8. r.

V ponedeljek, 22. 11. smo šli v CŠOD Vojsko. Tam smo bivali osmošolci in sedmošolci. Bili smo v domu, kjer so potekale dejavnosti. V skupine smo se razdelili po skupinah. Najbolj zanimiva dejavnost mi je bila orientacijski tek. V skupine smo se razdelili sami. V moji skupini smo bile Nadja, Petra, Urška, Erika in jaz. Po razglasitvi mest smo pristale na 6. mestu. Potekalo je po vasi Vojsko, vmes pa smo iskali vprašanja, ki so bila na listkih. Na vprašanja smo morali odgovoriti. Zanimivi pa so bili tudi večeri, saj smo se v posteljah zelo smejali.

Vanja Vesel, 8. r.

ZANIMIV KULTURNI DAN Z GLEDALIŠKO PREDSTAVO PROSTO PO PREŠERNU

Naša zanimiva sredo, 25. 11. 2015, se je začela ob 7.30, ko smo odšli proti Vrhniki. Čez približno eno uro nam je avtobus ustavil in pogledali smo si spomenik Ivana Cankarja ter tudi most, pod katerim se je kot otrok skoraj utopil. Kasneje se je učiteljica napotila proti Cankarjevi domači hiši, mi pa za njo. Tam nas je vodička že čakala in med vodenjem recitirala kar nekaj Cankarjevih pesmi in odlomkov. Hiša je bila v njegovem času zelo majhna in krita s slamo. Videli smo veliko slik, pohištva, celo rodovnik Ivana Cankarja, nekaj knjig ...

Po ogledu smo že hiteli do avtobusa, ki nas je odpeljal do Ljubljane in nam ustavil pri parlamentu, kjer smo mi devetošolci že bili lani. Peš smo se odpravili do Cankarjevega doma, kjer smo pomalicali ter odšli na voden ogled razstave striparja Tomaža Lavriča, ki je doma iz naših krajev, z naslovom Čarobni jezik stripa. Razstava je bila odlična, saj jo je vodička prikazala na zabaven način. Tomaža tam ni bilo, saj »je sramežljiv, skrivnosten in se nerad izpostavlja javnosti,« je rekla vodička, zato sem bila malo razočarana, ker če bi vedel, da smo iz njegovih krajev, bi mogoče prišel.



Po razstavi smo imeli predstavo z naslovom »Prosto po Prešernu«, ki je bila odlična, saj se v gledališču še nisem tako nasmejala in zjokala. Ta predstava je najboljša, kar sem si jih do tedaj ogledala. Želim si jo ogledati še enkrat, ampak tokrat s prijatelji in družino, da se bodo smejali tudi oni.

Po predstavi smo imeli eno uro in pol časa, da smo raziskali knjižni sejem. Jaz si letos nisem kupila nobene knjige, saj jih imam doma še veliko, ki jih nisem prebrala od prejšnjega sejma, ko sem kupila šest debelih knjig.



Na koncu smo si ogledali opero, hišo, v kateri snemajo »talente«, videli smo tudi, da novoletna smreka na Prešernovem trgu že stoji in jo krasijo z lučkami. Od tam smo šli v McDonalds, tam smo pojedli, popili in se malo ogreli.

Ta dan je bil odličen, saj ni bilo šole in pouka, ampak izlet, kjer smo izvedeli nove stvari na zabaven način. Želim si, da bi tak dan ponovili.

Iza Debeljak, 9. r.

NAŠI VTISI S KULTURNEGA DNE

Včerajšnjega dneva sem se zelo veselil. Komaj sem čakal, da se naučim še več novih stvari. Najprej smo skočili do Vrhnike, kjer smo si najprej ogledali hišo Ivana Cankarja. Ta se mi je zdela zanimiva, bila pa je precej majhna. Precej sem izvedel o Cankarju in všeč mi je bilo, da je bil precej skromen. Na razstavi Tomaža Lavriča me je zelo presenetilo, da je iz Loškega Potoka. Stripi so me nasmejali, vsebovali so tudi kletvice. V okrogli Štihovi dvorani pa smo si potem ogledali predstavo Prosto po Prešernu. Sedel sem v prvi vrsti. Seveda so si nas kar privoščili. Igralka mi je iz roke vzela list papirja. Zelo sem se nasmejal. Nasploh mi je bil kulturni dan zelo všeč in bi ga takoj še enkrat ponovil.

Tilen Anzeljc, 8. r.

Na razstavi našega rojaka, krajana Tomaža Lavriča, sem spoznala veliko novega. Med drugim tudi, da je Tomaž naš največji stripar. Zelo mi je bila všeč predstavitev stripa Diareja, saj so njeni junaki upodobljeni na smešen način. Na razstavi sem se najbolj navdušila nad njegovo zbirko stripov. To razstavo si bom za vedno vtisnila v spomin, saj je to ena najbolj smešnih razstav, kar sem jih videla. Po tej izkušnji si želim Tomaža Lavriča spoznati še osebno.

V sklopu kulturnega dne smo v Cankarjevem domu obiskali tudi knjižni sejem. Po skupinah smo se odpravili po treh hodnikih. Videli smo ogromno stojnic in različnih založb. Všeč mi je bilo to, da sem videla ogromno šolarjev in srednješolcev, ki jih zanimajo knjige. Najbolj pa so mi bili všeč odri, na katerih so se pogovarjali z različnimi pisatelji in drugimi znanimi osebami. Na odru smo videli tudi plesno skupino Libero, ta je name naredila velik vtis, saj so odlično odplesali. Zelo me veseli, da se je tudi zbralo veliko otrok in mladostnikov, ki jih zanima knjiga. Med vsemi ogledi pa mi je bila najbolj všeč predstava Prosto po Prešernu. Zanimiva je bila oblika gledališča, bila je namreč v obliki arene. Najbolj mi je bil všeč odlomek, ko sta Ostrovihar in Rozamunda plesala.

Urška Turk, 8. r.

Gledališka predstava Prosto po Prešernu prikazuje najbolj znane Prešernove pesmi na humoren način. Zdela se mi je ena boljših predstav do sedaj. Tudi knjižni sejem je bil zanimiv, saj smo se lahko prosto sprehodili, kupili knjige in prisluhnili debatam.

Ta dan mi je bil neizmerno všeč, najljubša pa mi je bila predstava, saj me je nasmejala skoraj do solz. Žal mi je bilo le, da je vse skupaj tako hitro minilo.

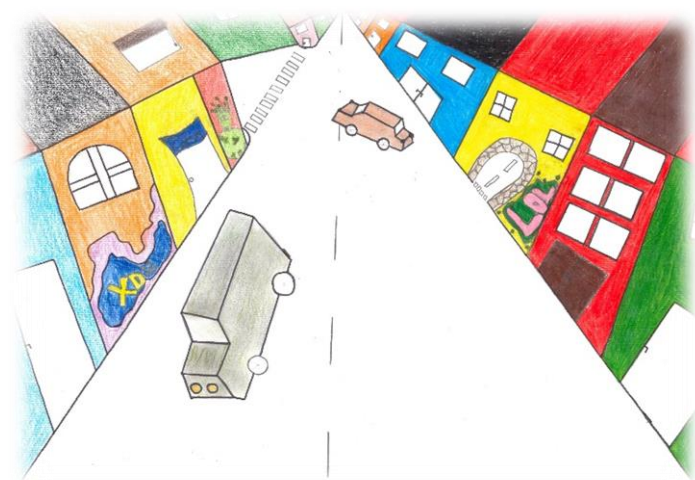
Veronika Knavs, 9. r.

Na tem kulturnem dnevu sem se imela zelo lepo. Spoznala sem veliko novega o Ivanu Cankarju, katerega rojstni kraj in domačo hišo smo si tudi ogledali. Spoznala sem, kako težko je bilo včasih živeti na Klanecu. Všeč mi je bila tudi predstava Prosto po Prešernu, v kateri so na hudomušen način predstavili njegove pesmi. Bila je zelo zabavna.

V Cankarjevem domu sem si z veseljem ogledala tudi razstavo Tomaža Lavriča, mojega malega bratranca iz Loškega Potoka. Tudi knjižni sejem je bil zelo poučen. Videla sem veliko znanih osebnosti, ki sem jih doslej videla le na televiziji.

Spet sem imela lepo doživetje.

Petra Košmrlj, 8. r.



Slika: Erika Debeljak, 8. r.

Kulturni dan, na katerega smo se odpravili 25. 11., mi je bil zelo všeč. Sprva me ni veselilo iti, nato pa je presešel vsa pričakovanja.

Gledališka predstava Prosto po Prešernu mi je bila zelo všeč. Rozamundo in Urško je namreč igrala Saša Pavlin, ki jo poznamo kot Karin iz serije Usodno vino, zato sem bila počaščena, da sem jo spoznala. Gledališče je bilo sicer malo nenavadno, saj smo sedeli v velikem krogu, na sredi pa je bil oder.

Na knjižnem sejmu sem videla veliko zanimivih knjig, nekaj pa sem jih tudi kupila. Tudi tam sem srečevala slavne osebe – plesni klub Libero, Nejca, ki nastopa v oddaji Slovenija ima talent, Jakoba oziroma Matica Jamarja iz Usodnega vina, par oddaje Ljubezen skozi želodec in tako



Slika: Nadja Kordiš, 8. r.

dalje. Na koncu so nas učitelji pogostili še z obiskom Mc Donald'sa in tako smo na najlepši način preživeli še en krasen dan.

Gala Bartol, 8. r.

Predstava Prosto po Prešernu je na humoren način predstavila Prešernovo pesništvo. Igralci so nam na malo drugačen način predstavili Turjaško Rozamundo in Povodnega moža. Všeč mi je bil prostor, v katerem je bila odigrana, pa tudi način, kako smo si v krogu ogledali igro. Ker so nam bili igralci tako blizu, je bilo to prav posebno doživetje.

Vanja Vesel, 8. r.

Na Vrhniki nam je vodička zelo natančno povedala vse o življenju Ivana Cankarja. Najprej smo vstopili v črno kuhinjo, nato pa v delavnico in zvečer pa se je ta prostor v Cankarjevih časih spremenil v spalnico. V delavnici pa je delal oče Ivana Cankarja, saj je bil krojač. Nato smo si ogledali še fotografije iz življenja tega književnika in pa še manjšo sobico, kjer sta spala njegova stara starša.

V predstavi Prosto po Prešernu so trije igralci prikazali nekaj del Prešernovega pesništva, pri čemer smo se vsi nasmejali in pozabavali, igralci pa so lepo sodelovali tudi z gledalci, kar mi je bilo zelo všeč.

Nato smo imeli eno uro in 20 minut časa, da smo hodili po knjižnem sejmu, kjer smo videli ogromno knjig in nekateri so tudi kakšno knjigo kupili, no, jaz nisem. Čeprav smo imeli več kot uro časa za ogled, menim, da ga je bilo še premalo.

Pika Pavlič, 9. r.

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI – Smučanje na Rogli

Ponedeljek, 11. 01. 2016

Danes smo se z avtobusom odpeljali na Roglo. Bivamo v koči Na pesku. Sobe se nisem pretirano razveselila, saj je zelo majhna. Tudi smučali danes nismo, saj je deževalo. Popoldne smo preživeli v koči, kjer smo se predstavili učencem iz Nove vasi, reševali učne liste in gledali televizijo.

Kaja Rojec, 6. r.

Torek, 12. 01. 2016

Danes sem se zgodaj zbudila in zunaj zagledala, da je ponoči zapadlo nekaj snega. Takoj po zajtrku smo šli na smučišče. Sem v 2. skupini. Med smučanjem sem se po nesreči zaletela v neko gospo in skoraj padla. Ko sva se z Lucijo peljali s sidrom, sva pri sestopu padli in skoraj sem naredila špago, zato sovražim sidra.

Monika Košmrlj, 6. r.

Včeraj smo nastavili sošolki gumijastega pajka in poslušali pred vrati. Kmalu smo zaslišali glasno cviljenje, mi pa vsi v smeh.

Na smučišču smo se učili ustavljati na strmini, učitelj pa nam je pokazal tudi zavoje. Brez padcev seveda ni šlo in kar nekajkrat sem pristala v snegu. Zvečer pa nas čaka še pohod z lučkami.

Saša Turk, 6. r.

Sreda, 13. 01. 2016

Danes smo se takoj po popoldanskem smučanju odpravili peš proti Rogli, kjer nas je čakal spust z adrenalinskimi sanmi. Prvič sem se peljala s Kajo. Bilo naju je malo strah, zato sva v ovinkih malo zavirali. Drugič pa sem se brez zaviranja spustila z Nadjo iz Nove vasi. Bilo je super, vendar zelo mraz.

Katja Lavrič, 6. r.

Ko smo se vrnili v kočo, nas je za večerjo pričakala slastna pizza. Po krajšem počitku nam je učitelj Nace ob slikah predstavil svojo pot po Ameriki.

Kaja Rojec, 6. r.

Četrtek, 14. 01. 2016

Danes smo se, kot po navadi, takoj po zajtrku odpravili na smučišče. Ko sem čakala na vstop na sedežnico, se vratca niso in niso hotela odpreti. Potem pa sem se spomnila, da sem pozabila smučarsko karto v drugi bundi. Hitro sem se splazila pod vratci, da sem se vseeno odpeljala s sedežnico na vrh, kjer sem vse povedala učitelju. Seveda me je poslal po karto in tako sem morala spet pešačiti v kočo po karto. Seveda sem bolj tekla, kot hodila. Zvečer nas čaka zabava in ples, saj se že jutri odpravljamo domov.

Ajda Lavrič, 6. r.

Petek, 15. 01. 2016

Danes nas čaka še zadnje dopoldne smučanja.

Bilo je zelo zabavno, učitelj nas je tudi snemal. V kočo nam danes ni bilo treba pešačiti, saj nas je okrog 12. ure prišel iskat avtobus. Po kosilu smo v avtobus znesli še vso ostalo prtljago in se odpeljali proti domu. V Loški Potok smo prispeli okoli 16. ure.

Mark Bačnik, 6. r.

PLAVALNI TEČAJ



Slika: Ida Košmerl, 4. r.

S ŠOLO SMO ŠLI PRVIČ NA PLAVALNI TEČAJ. BILO ME JE ZELO SRAM, KER NISEM ZNALA PLAVATI BREZ ROKAVČKOV. POTEEM SEM SPOZNALA, DA SE BOM NAUČILA PLAVATI BREZ ROKAVČKOV. PRED KOPANJEM SMO SE RAZGIBALI. V VODI SMO SE ZABAVALI IN BILO MI JE VŠEČ. PO KOPANJU SMO SE UMILI IN OBRISALI. DRUGI DAN SEM SE TUNKALA. IN IGRALI SMO SE IGRICE IN DELALI SMO ČOLNIČKA IN ŽABICO Z ROKAMI IN NOGAMI. IMELA SEM SE LEPO. DANES ŽE PLAVAM BREZ ROKAVČKOV. SPOZNALA SEM, DA SE MI NI TREBA BATI. VESELA SEM, DA SEM PLAVALKA.

ANA LAVRIČ, 1. R. POŠ PODPRESKA

KULTURNI DAN ZA ŠESTOŠOLCE IN SEDMOŠOLCE

V torek, 23. februarja, smo učenci šestega in sedmega razreda imeli kulturni dan. Ob pol osmih smo že sedeli v avtobusu in se vozili proti Kranju.

Tam smo šli v Prešernovo gledališče, kjer smo si ogledali predstavo Županova Micka. Predstava velja za prvo slovensko komedijo. Napisal jo je Anton Tomaž Linhart že leta 1789.

Predstava govori o preprostemu kmečkemu dekletu Micki, ki ga osvaja nemški plemič, ki pa je zaročen, le da Micka tega ni vedela. A seznanila se je z njegovo zaročenko in skupaj mu nastavita past. Micka pa se na koncu poroči z domačinom Anžetom, ki jo resnično ljubi. Ob

predstavi smo se veliko nasmejali, a mi ni bila preveč všeč. Nekaj besed pa nisem razumela, saj so govorili v gorenjščini.

Nato smo se kar peš odpravili v hišo, kjer je France Prešeren preživel zadnji dve leti svojega življenja s svojo sestro Katro. Tam nas je pričakala vodička, ki nam je razkazala celotno hišo. Povedala nam je veliko zanimivih stvari, ki jih še nismo vedeli. Ogladali smo si Prešernova spričevala, njegovo pisarno, njegovo sobo ter celo posteljno pregrinjalo, v katerem je umrl.

Po ogledu smo šli v Prešernov gaj, kjer je Prešernov grob. Ko je Prešeren umrl, so njemu v čast zvonili z zvonovi. Poleg Prešernovega groba pa sta tam še grobova njegove hčere ter znanega pesnika in pisatelja Simona Jenka.

Nato smo se z avtobusom zapeljali v Vrbo na Gorenjskem ter vstopili v Prešernovo rojstno hišo. Tam smo se usedli na klopi, vodič pa nam je najprej predstavil značilne gorenjske predmete. Ugotovili smo, da imamo nekaj podobnih poimenovanj predmetov. Vodič nam je tudi povedal nekaj zanimivih stvari o Francetu Prešernu. Presenečena sem bila nad Prešernovo višino, saj je bil visok le 165 cm! Izvedela sem tudi to, da je bilo zahtevni deklini v Povodnem možu naprej ime Zala, saj se je tako imenovala njegova neuslišana ljubezen. A ko se je Zala poročila z drugim, je Prešeren v jezi Zalo preimenoval v Urško. Nato pa smo si ogledali prostore: črno kuhinjo, spalnico in še nekaj drugih prostorov. Nato pa smo se odpeljali v Loški Potok.

Sara Šega, 7. r.

PROJEKT RASTEM S KNJIGO

Prav poseben dan za nas sedmošolce je potekal 23. 3. v Ribnici. Najprej smo se odpravili v Miklovo hišo, kjer nam je gospa povedala nekaj stvari o Stanislavu Škrabcu. Nato nam je prebrala odlomek iz knjige Iskanje Eve, ki smo jo tudi dobili v dar, zdel se mi je zelo zanimiv. Po tem pa nam je razkazala knjižnico, ki pa je veliko večja od naše.

Po ogledu smo se napotili proti gradu. V njem mi je bil najbolj zanimiv stolp, ki je bil namenjen čarovnicam oziroma je v njem urejena »čarovniška« zbirka. V njem nam je vodička predvajala posnetek sojenja in mučenja čarovnic. Notri je bilo prikazanih zelo veliko mučilnih naprav. Meni je bil najbolj zanimiv stol z žebli.



Potem nas je avtobus odpeljal v Hrovačo. Tam smo spoznali rojstno hišo Stanislava Škrabca. Hiša je bila zelo topla in prijazna. Gospod, ki skrbi za hišo, nam jo je razkazal. V njej smo videli črno kuhinjo, sobo in spalnico. Pokazal nam je stvari, ki so jih takrat imeli. Pokazal nam je tudi, kako so pozimi peljali hlode. Razkazal nam je tudi novi skedenj, ki je namenjen sestankom in raznim prireditvam.

Nato pa smo se odpravili domov. Že na avtobusu sem začel brati knjigo, ki smo jo dobili, saj se mi je zdel prebrani odlomek zelo zanimiv.

Žan Ruparčič, 7. r.

RAZMIŠLJANJA IN PESMI O KNJIŽNICI

Veliko ljudi nerado hodi v knjižnico, saj mislijo, da je tam dolgočasno in brezvezno. A motijo se. V knjižnici lahko odkriješ ogromno zanimivih stvari. Če ne v knjigah, pa na internetu. Prvič sem šla v knjižnico z vrtcem. Takrat si še nisem znala izbrati knjige, zato mi je pomagala vzgojiteljica ali knjižničarka. Najprej sem si izposojala enostavne knjige z malo besedila. Brala mi jih je mami, kasneje pa sem brala sama.

V šolsko knjižnico grem po navadi pred poukom, ko imam čas. Tam berem revije, si izposodim knjige ali pa si s knjigo pomagam pri izdelavi plakata.

Berem predvsem knjige tujih pisateljev. V prvem in drugem razredu sem brala pustolovske knjige. Nisem prebirala zgodb o vilah in princeskah, ker so se mi zdele in se mi še vedno zdijo dolgočasne. Kasneje sem brala ljubezenske knjige, zdaj pa najraje berem žalostne realistične zgodbe. Ob mnogih sem jokala in bila še ves dan žalostna. A ob njih sem se veliko naučila.

Sara Šega, 7. r.

Ko sem bila še v podružnični šoli v Podpreski, smo imeli majhno knjižnico v razredu. Tam si si lahko izposodil sam, povedal si naslov in učiteljica je naslov napisala v veliko beležko za izposojanje. Ko smo bili že večji, smo si knjige izposojali v večji knjižnici, ki je bila v učilnici, kjer smo imeli računalništvo.



Slika: Aleksander Osvald, 9. r.

Ko sem prišla v šolo v Loški Potok, sem najprej dobila izkaznico za izposojanje knjig. Knjige sem si največkrat izposojala med prostimi urami. Kadar sem bila prosta zjutraj pred poukom, sem šla v knjižnico in tam brala knjige ali revije. Zdaj, ko sem starejša, najraje berem revije. Knjižnica mi je zelo všeč, saj v njej lahko preživiš veliko prostega časa, ker mirno bereš ali se pogovarjaš.

Sandra Kuhar, 7. r.

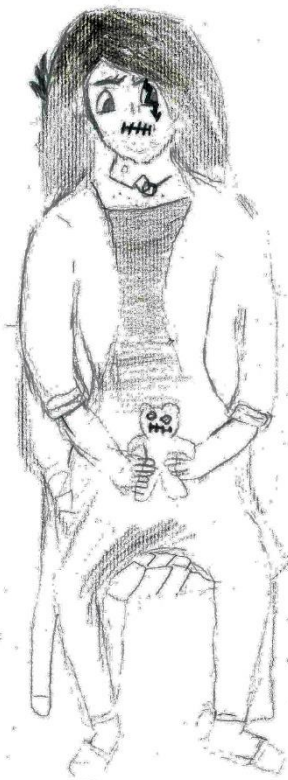
Naša knjižnica je manjša, a je v njej vseeno veliko knjig. V njej je tudi čitalnica, ki je namenjena branju in pisanju nalog. V knjižnici se držimo dogovorjenih pravil. Če si izposodimo knjigo, moramo imeti kartonček, knjigo pa naj bi vrnili v roku dveh tednov. Vsako knjigo moramo čuvati, da bo dobro ohranjena za vsakogar, ki jo bo dobil v roke za nami, in da bo še dolgo lahko v knjižnici. V knjižnico pa bi lahko hodili še več, kot hodimo sedaj.

Katarina Troha, 7. r.

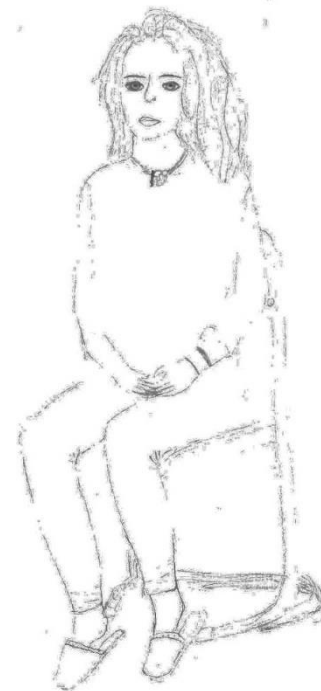
Že ko sem bila v šoli v Podpreski, sem brala knjige. Včasih sem jih vzela sama, včasih pa mi je pomagala učiteljica. V šoli v

Loškem Potoku je večja knjižnica in ima več knjig. Včasih si grem izposodit kakšno knjigo. Knjižnica je zame prostor, kjer lahko mirno berem knjige ali revije.

Anita Križ, 7. r.



Slika: Kristjan Samsa, 9. r.



Slika: Katja Lavrič, 9. r.

Prvič sem bil v knjižnici, ko sem bil star tri leta. Takrat sem si največ izposojal slikanice, kdaj pa kdaj pa sem vzel tudi kakšno knjigo, ki mi jo je potem brala mami pred spanjem. Nato smo začeli hoditi v knjižnico tudi z vrtcem. Takrat sem si že izposojal zelo različne knjige. V prvem razredu pa smo v knjižnico hodili že samostojno.

V vseh razredih pa smo šli v knjižnico tudi s celim razredom in se pogovarjali o knjigah, o pravilih, ki veljajo v knjižnici, in se naučili, kako sami poiščemo željeno knjigo. Rad berem različne knjige, še posebej pa take o vampirjih ali pustolovske. Šolska knjižnica mi je všeč.

Gal Grandljič, 7. r

Prvič sem šla v knjižnico, ko sem bila v vrtcu. Imeli smo kartončke in takrat so nam še pomagali pri iskanju knjig.

Brali smo tanjše knjige za bralno značko. V prvem razredu sem že znala sama poiskati knjigo.

Naša knjižnica je kar velika. Knjige ima urejene po obdobjih. V njej je tudi bralni kotiček. V knjižnici veljajo pravila obnašanja, ki jih moramo spoštovati. Knjižničarka skrbi za urejanje knjig in izposojajo. Tu lahko bereš tudi razne revije. Jaz zdaj berem že debelejšje knjige, predvsem take razburljive.

V knjižnico prihajam, ker se tukaj sprostim in umirim. Včasih si izposodim tudi knjige za razne predstavitve.

Ana Mohar, 7. r.

Naša knjižnica je bolj majhna, a v njej najdeš kar dosti knjig. V knjižnico se lahko pridem učiti, brati in sposoditi knjige. Knjigo si poiščem sam, razen če je ne najdem, mi pomaga knjižničarka. V knjižnici veljajo tudi pravila: ne lovimo se, ne kričimo, ne loputamo z vrati, ampak si pomagamo, če rabimo pomoč.

Urban Žagar, 7. r.

Z našo šolsko knjižnico sva povezana že od malega, ko sva bila še v vrtcu. Vzgojiteljice so nas vsak teden peljale v knjižnico. Ko pa sva prišla v šolo, se je vse spremenilo, saj lahko hodimo v knjižnico, kadar želimo, in si sposodimo, kar želimo.

Naša knjižnica je zelo urejena, vse je na svojem mestu. V njej je zelo veliko knjig za najmlajše in tudi za starejše. Lahko pa si sposodimo tudi učbenike in druge poučne knjige. Urejen je tudi kotiček za branje z dvema foteljema. Vsako leto si v knjižnici sposodiva knjige za domače branje in bralno značko.

Naša knjižnica se nama zdi urejena in zabavna in je ne bi nikoli spremenil.

Tadej in Tilen Anzeljc, 8. r.

Rada hodim v knjižnico, ker se tam veliko naučim. Izposojam si knjige in revije. Mami mi pravi, da ima knjižnica pozitiven učinek na izobrazbo.

Iza Debeljak, 9. r.

Naša šola ima veliko knjižnico, ki je dobro založena z otroškimi in mladinskimi knjigami, s pesniškimi zbirkami slovenskih pesnikov pa tudi s strokovnimi knjigami. V našo šolsko knjižnico hodi veliko otrok iz nižjih razredov, saj je prav njim ponujena največja izbira zanimivih knjig. Učenci višjih razredov pa hodimo v našo šolsko knjižnico v glavnem samo po knjige za domače branje in bralno značko.

Sama zelo rada berem, a si izposojam knjige v drugih knjižnicah, saj dekleta moje starosti že rade beremo ženske romane, ki pa jih v naši knjižnici ni.

Marija Debeljak, 9. r.



Slika: Ida Košmerl, 4. r.

Knjižnica je prostor, kjer se lahko učiš, bereš knjige in se sprostiš. Marsikdo ob besedi knjižnica pomisli na knjige in seveda na učenje, zato mnogi ne marajo vstopiti v knjižnico. Ampak knjižnica je lahko zabavna, saj je v njej veliko zanimivih knjig, za katere prvič slišiš. Moj prvi obisk knjižnice je bil, ko sem bila še v vrtcu. In vem, da sem bila zelo vesela, ko so vzgojiteljice rekle, da gremo v knjižnico.

Pika Pavlič, 9. r.

Ob prostih urah grem včasih v knjižnico in berem revije ali si sposodim knjige. V knjižnici dobim tudi knjige, ki jih potrebujem za geografijo ali zgodovino in tudi ostale predmete. Veliko se naučim in novega izvem.

Katja Lavrič, 9. r.

V knjižnici nisem veliko, še vedno pa si hodim sposojat knjige za domače branje. Všeč mi je, da so knjige lepo razvrščene, da jih hitreje najdemo. Če pa imamo z iskanjem težave,

pomaga tudi knjižničarka. Knjige imajo za izobrazbo velik pomen, z njimi pa si tudi krajšamo čas.

Aleksander Osvald, 9. r.

V naši šolski knjižnici je veliko poučnih in zanimivih knjig. Knjige so na policah razvrščene po določenem redu (po priimkih avtorjev, od knjig za najmlajše do knjig za starejše ...). Knjižnica je za nas mlade zelo pomembna, saj si tam izposodimo knjige za učenje, dodatno delo in tudi za domače branje in bralno značko.

Anja Car, 9. r.

V knjižnico ne hodim pogosto, ker tudi knjig ne berem veliko. V knjižnici se lahko učimo in pišemo naloge. Lahko si izposodimo katere koli knjige, ki jih imamo lahko določen čas, nato jih moramo vrniti. Knjižnica ima name pozitiven učinek, saj si knjige lahko izposodim zastonj.

Timotej Debeljak, 9. r.

NAŠA ŠOLSKA KNJIŽNICA V VERZIH

Naša šolska knjižnica
prav poseben prostor ima,
v drugem nadstropju se nahaja
in v njej je včasih pravi ringaraja.

Tam polic je mnogo,
da so nam včasih kar v nadlogo,
saj ne najdemo knjige,
ki je za domačo nalogo.

Knjižničarka se nam rada nasmeji
in vedno pomagati želi,
saj ona najbolje ve,
kje knjiga na polici stoji.

Knjige zložene so od tal do vrha,
ko razmečemo jih, je cela frka,
saj ne vemo, kje bi našli
Martina Krpana z Vrha.

Pravljice, učbeniki, Cankar, Prešeren
se bohotijo s polic
in v revijah na stojalih
čaka mnogo nas novic.

V knjižnico hodijo že cicibani
in pri knjigah so že pravi velikani.
Slikanice, knjige veliko jim povedó
in njihovi domišljiji dobro popotnico
dajejo.

V naši knjižnici prav poseben prostor imata
naša rojaka in učenjaka;
to sta Kvedrova Zofka in doktor Anton
Debeljak,
ki je bil za nas pravi junak.

Napisal je veliko literature,
vse v zvezi z jezikom mu ni bilo tuje.
Tuje jezike obvladal je z odliko,
zato spodbudo nam dal je veliko.

Ponosni smo nanj, saj bil je tudi poet
in odprl nam je okno v svet.

Urška Turk, 8. r.

Naša šolska knjižnica
je ena velika učilnica.
Rada zahajam tja,
saj mi vedno znova znanje da.

Romani, bajke, pripovedke
in različne ljubezenske spletke,
pravljic in tudi pesmic obilo
bi se v naši knjižnici dobilo.

Če hočeš postati brihtna glava,
naj ti pot v knjižnico postane navada.

Vanja Vesel, 8. r.

Knjižnica je prostor v šoli,
ki zelo poučen je.
Za vse male korenjake
in za vse profesorje.
Tja zahajam tudi sama,
ker zelo všeč mi je,
knjige berem zelo rada,
saj to res zabavno je.
Zato pa res vsi mladi bralci
stopite zdaj v knjižnico,
saj tam vas čaka vaš prijatelj -
pravi knjižni raj.

Petra Košmrlj, 8. r.

Naša šolska knjižnica
je možganska bližnjica,
tam ideje za vse dobiš,
kar zares si zaželiš.

Tam knjig je mnogo,
v njih najdeš vse za nalogo,
in kar najboljše je,
lahko po želji izbereš vse.

Knjižnica skrivališče pred svetom je,
saj v njej lahko sprostiš se.
V knjižnico vsak rad gre,
tam najdeš, kar zabava te.

Nadja Kordiš, 8. r.

V naši knjižnici
za vsakega se prava knjiga dobi.
Tam bereš knjige
in to te veseli,
ker knjiga ti domišljijo budi.
V knjižnici se ne teka in kriči,
tam prijatelji smo vsi.
Knjige nam misli krasijo
in osamljenost spodijo.

Maj Žveglič, 8. r.

Knjižnica, kaj je to?

Je neki prostor naše šole, je najljubši prostor pridnih nadobudnežev in morala bi biti najljubši prostor vseh nas.

Knjižnica, kaj je to?

Je bližnjica, po kateri se nam z branjem krepi besedni zaklad. V njej so knjige – za mlade, za velike, za stričke, za tetke ter za babice in dedke.

Knjižnica, kaj je to?

Je srce naše šole, je srce pridnih nadobudnežev in morala bi biti tudi srce vseh nas!

Gala Bartol, 8. r.



Slika: Anuša Bartol, pikapolonice



Slika: Eva Vesel, pikapolonice



Slika: Jaka Vesel, metulji



Slika: Teja Mišič, metulji

KAKO SO HODILI V ŠOLO NAŠI STARI STARŠI - intervjuji

ALI IMAJO »PRFOKSI« DANES SPLOH ŠE KAJ AVTORITETE?

Je bilo v času, ko so v šolo hodili moji stari starši, res tako hudo? Tudi, ampak so bili drugače vzgojeni, s trdo roko. Ali pa smo danes vsi zaviti v plenice? Zanimalo me je, kako je bilo v šoli moje mame, zato sem jo povprašala.

Kdaj in kam si hodila v osnovno šolo?

V šolo sem hodila od leta 1959 do leta 1967, torej osem let. Prve štiri razrede sem obiskovala šolo v Grčaricah – moji rodni vasi. Nato pa sem hodila v osnovno šolo Franceta Prešerna v Ribnici. Tja sem se vozila s šolskim avtobusom. V prvih štirih razredih smo imeli pouk po dva razreda skupaj. Ko je en razred prepisoval s table, je učiteljica drugim razlagala snov. Pouk je potekal dopoldne in popoldne. Prva dva razreda sem obiskovala dopoldne, ko pa smo bili večji, pa popoldne.

Kako ste bili oblečeni?

Oblečeni smo bili preprosto, vendar smo bili vedno čisti. Ko smo bili sprejeti med pionirje, smo dobili pionirsko čepico in rdečo rutko, ki smo jo uporabljali ob nastopu na proslavah.

Katere šolske potrebščine ste uporabljali? Ste jih imeli veliko?

Imeli smo jih dokaj malo. Uporabljali smo samo nalivnike, ki smo jih namakali v črnilo. Radirk ni bilo, namesto njih smo uporabljali gume. Če si preveč radiral, je v zvezku nastala luknja. Doma pa me je oče tudi naučil, da če se je črnilo razmazalo, sem ga zbrisala z nožem. Zvezki niso bili kvalitetni, saj so popili preveč črnila. Zaradi tega smo uporabljali pivnike. Ko smo zvezek zaprli, smo med liste dali pivnik. Imeli smo svinčnik in barvice, voščenk in flomastrov pa takrat še ni bilo.

Kakšni so bili učitelji?

V prvih štirih razredih me je učila samo ena učiteljica – Darinka Oražem. Imeli smo jo zelo radi, čeprav je bila stroga. Zelo smo jo spoštovali. Če smo nagajali, je najrajši povlekla za ušesa. Nikoli ji ni nihče ugovarjal, niti otroci, niti starši, saj smo se vsi zavedali, da se trudi in nam daje veliko znanja. V ribniški šoli smo imeli več učiteljev. Razredničarka me je imela zelo rada, saj sem ji vsak dan pred poukom domov odnesla kruh. Spoštovanje do učiteljev je bilo veliko in mnogo drugačno kot danes. Ko je učiteljica prišla v razred, smo vsi vstali in pozdravili: »Za domovino s Titom naprej!« Prav tako, ko smo šli domov.

Kakšna je bila malica? Ste jo imeli v šoli?

V Grčaricah smo imeli v šoli mlečno kuhinjo. Za malico smo imeli največkrat maslo in marmelado. Pili pa smo čaj. Mleko pa je bilo iz mleka v prahu. V Ribnici pa je bila malica že bolj raznovrstna. Jedli smo pašteto, sir in salamo. Jeseni smo od doma prinesli kolerabo, zelje, korenje, krompir in drugo zelenjavo, zato smo imeli enkrat tedensko za malico topel obrok. Otroci nismo bili razvajeni in smo bili vsega veseli.

Kakšen je bil uspeh?

V osnovni šoli sem imela 6 let odličen uspeh, dvakrat prav dober. Prva štiri leta ni nihče zaostal, potem pa jih je nekaj zaostalo. Uspeh se je ocenjeval od odličnega do nezadostnega.

Koliko vas je bilo v razredu? Več kot danes?

V Grčaricah je bil le en razred. Bilo nas je okrog 30. V Ribnici pa se nismo selili iz razreda v razred, ampak smo bili vseskozi v enem. V razredu nas je bilo od 25 do 30. Število se je spreminjalo, saj so nekateri zaostajali. Bilo nas je več kot danes v Loškem Potoku.



Slika: Aleksander Osvald, 9. r.

pa na drugi strani zagledam gospo, ki nese mojo vrečko kruha in se odpravlja na avtobus. Hitro sem tekla na policijo, vendar je avtobus že odpeljal. Tako tega kruha nisem nikoli odnesla domov.

Katere šolske predmete ste imeli?

Imeli smo nemščino, slovenščino, v prvih razredih smo imeli spoznavanje narave in družbe, potem pa zemljepis in zgodovino. V 5. razredu smo se učili srbohrvaščino. Pisali smo tudi cirilico. Ocenjevali so tudi lepomis, obliko in vedenje. V 1. razredu smo imeli računstvo, kasneje matematiko. Imeli smo tudi glasbo, telovadbo, pa tudi risanje, v kasnejših razredih pa likovno vzgojo.

Si imela kaj časa za učenje?

Moji starši so bili razumni in so si veliko prizadevali za šolo. Dali so mi veliko časa za učenje. Ampak čas učenja ni bil predviden. Zelo rada sem nastopala na proslavah.

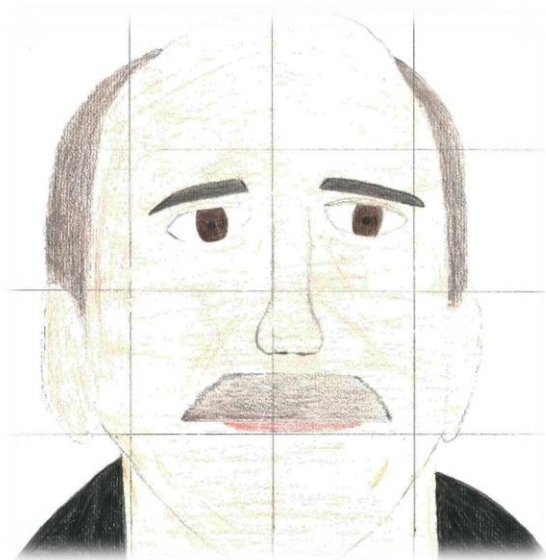
Urška Turk, 8. r.

Koliko opreme ste imeli v šoli? Ste imeli zemljevid ali še kakšno stvar, ki je sedaj nimamo?

Imeli smo leseno mizo, v kateri je bil vgrajen črnilnik. Za mizo sva sedela dva in oba sva uporabljala eno črnilo. Imeli smo zemljevid Slovenije in Jugoslavije. Na steni smo imeli tudi tablo in na tabli kredo. Učiteljica je imela svoj kateder, na katerem je imela tudi meter. Svojo garderobo smo spravili pred učilnico. Učilnica je bila mrzla, kurili so na drva, nismo imeli radiatorjev. V vsaki učilnici pa je na steni visela tudi slika Tita.

Si imela kakšno posebno storijo/dogodivščino, ki se je zelo spominjaš?

Ja, spominjam se, da smo morali na koncu, ker sošolec ni znal, vsi napisati vsa števila od 1 do 10000. Spomnim pa se še ene dogodivščine. Pred poukom sem šla v pekarno v Ribnici in kupila 6 štruc kruha. Dogovorila sem se, da mi jih spravijo. Ob dveh sem ga šla iskat, vendar ga ni bilo več. Potem



Slika: Pika Pavlič, 9. r.

ŠOLA V ČASU NAŠIH STARIH STARŠEV

Danes imamo otroci v šolah vsega, od računalnika, tablic, interaktivnih tabel, malic, kosil in še bi lahko naštevali. Zato pa me je zanimalo, kako je bilo s šolo včasih. Na pogovor sem povabila svojo babico, ki mi je o šoli povedala naslednje besede.

Kdaj in kam si hodila v osnovno šolo?

Prvi razred sem obiskovala na Kapli, nato pa šolanje nadaljevala v šoli na Hribu, ki je stala na mestu današnje občine. Sicer pa sem se šolala med letoma 1945 in 1953, saj sem dvakrat zaostala in imam dokončanih samo 7 razredov.

Kateri so bili vaši šolski predmeti in potrebščine?

Imeli smo 9 šolskih predmetov – slovenščino, matematiko, zgodovino, zemljepis, prirodopis, hrvaščino, športno ter likovno, na koncu pa smo dobili še nemščino. Imeli smo že zvezke ter črnilnik in svinčnik, s katerima smo zapisovali snovi.

Kaj nam lahko poveš glede malice in učiteljev?

Malice nismo dobili vsi otroci, temveč le tisti, ki doma niso imeli veliko zemlje. Drugi smo si sami prinesli kakšno jabolko ali bob. Učitelji, kot že veš, so bili strogi, večkrat smo jih dobili po prstih in morali klečati.

Se mogoče še spomniš tvojega uspeha in velikosti razreda?

Kar ti lahko povem o mojem uspehu, je to, da nisem bila preveč dobra v šoli, saj nisem imela časa za učenje in večkrat sem ostala doma zaradi dela. Mislim, da sem bila največkrat dobra, kot večina drugih v razredu. Bilo nas je veliko, ampak natančnega števila ne vem. V 1., 2., 3., 4. in 5. razredu smo bili le Potočani, nato pa so se nam pridružili še učenci iz Drage ter z Gore, ki pa so imeli internat na Kapli.

Gala Bartol, 8. r.

BREZ ZADOSTNIH KILOGRAMOV VAŠ OTROK NE BO SPREJET V ŠOLO

O času, ko so otroci učitelje spoštovali in jih cenili. Pogovarjala sem se s svojo babico.

Kdaj in kam si hodila v šolo? Prvi dan v šoli?

V šolo sem začela hoditi leta 1959 v Dravograd. Dobro se spominjam dne, ko me je mama vpisala v 1. razred. Tistega dne so me tudi stehali in s 17 kilogrami in pol me skoraj niso sprejeli v prvi razred. Mnogokateri od staršev otrok so mojo mamo spraševali, če me vpisuje v vrtec in ne v šolo. Zakaj so nas tehtali, še sedaj ne vem.

Učitelji, šolske potrebščine, malica?

Povem lahko samo to, da sem imela zelo rada učitelje, še posebej učiteljico prvega razreda Matildo Nerdel, ki je učila tudi mojo mamo. V razredu nas je bilo 55. V drugem razredu, ko nas je poučevala Slavica Šeh, smo morali znati hitro poštevanko, če je nismo znali, nas je zaprla v razred in nismo se smeli uvesti tudi po dve uri. V višjih razredih so bili učitelji še strožji. Tiste čase smo že imeli zvezke, samo te sem imela vsako leto nove, torbo in druge pripomočke sem nosila za bratom. Peresnice smo imeli lesene. V njih smo imeli svinčnike, peresnike, črnila in pivnike ... Obleka je bila zelo preprosta. Spominjam se, da sem v šolo nosila tudi predpasnik,

da si nisem umazala obleke. Imela sem samo en par čevljev. Za malico smo imeli samo belo kavo in črni kruh, še časa ni bilo dosti.

Kaj mi lahko poveš o šolskih predmetih, času za učenje, krožkih ...?

Imeli smo iste predmete kot vi, imeli smo tudi angleščino in srbohrvaščino. Učila se nisem skoraj nič. Vse, kar sem znala, sem slišala med poukom. Pa tudi časa nisem imela, saj sem morala veliko delati. Imeli pa smo dopoldanski in popoldanski pouk, pa tudi ob sobotah.

Priznati pa moram, da sem bila odlična športnica. Čeprav sem imela malo kilogramov, sem zmeraj pobrala zlato. Trenirala sem tek na 100 m. Na medobčinskih tekmovanjih sem bila zmeraj prva. Igrala pa sem tudi rokomet, bila sem v najboljši mladinski ekipi daleč naokrog. Tudi pri športu pri raznih težkih elementih sem bila v fantovski ekipi. Ljubezni do športa nisem smela še naprej razvijati, saj se starši niso strinjali, da bi si s tem služila kruh. Znanje iz osnovne šole mi je še sedaj ostalo v spominu. In še sedaj lahko marsikaj pomagam vnukom.

Pia Gorza, 8. r.

ŠOLANJE MOJE STARE MAME

Za intervju sem prosila mojo staro mamo, ki se je rodila v Malem Logu leta 1944 v družini, ki je štela devet otrok. Povedala mi je veliko zanimivega o dogodkih iz šole.

Vem, da je bilo šolanje včasih zelo drugačno od današnjega. Kdaj in kam ste hodili v osnovno šolo?

Šolati sem se začela leta 1951 s sedmimi leti. Hodila sem v šolo, kjer je sedaj občina.

Kako ste bili obuti in oblečeni, koliko šolskih predmetov ste imeli, kakšne šolske potrebščine ste imeli in kakšni so bili učitelji?

Oblečeni smo bili zelo skromno, velikokrat nas je zeblo. Ko je bila zima, smo v šolo prihajali v škornjih, med poletjem pa smo nosili skromne copate. Imeli smo slovenščino, matematiko, zgodovino, v višjih razredih srbohrvaščino, telovadbo ter pevske vaje.

Učitelji so bili strogi. Kdor je pozabil nalogo, je ostal zaprt v šoli. Jaz nisem nikoli bila zaprta, saj sem redno delala nalogo. Imeli smo berilo, zvezke, navaden svinčnik, radirko, pero in črnilo ter preprosto torbo.

Kakšno malico ste imeli?

Malica je bila skromna. Za malico smo dobili le en kos navadnega kruha ter sadje. Največkrat je bilo to jabolko.

Koliko učencev je štel vsak razred, kako je bila opremljena šola, kako se je ocenjeval uspeh? Kdaj ste se učili?

Učencev je bilo večinoma od 25 do 30, pa se je razred velikokrat razdelil. V učilnici so bili peč na drva, tabla in zemljevid, ki nam je služil pri delu pri zemljepis. Uspeh se je ocenjeval prav tako kot danes, od 1 do 5, ocenjevalo pa se je tudi vedenje. Ker sem doma s kmetije in smo imeli doma veliko dela, smo morali pomagati tudi otroci, zato smo se učili in delali nalogo ob večerih.

Ali ste na poti iz šole domov oziroma v šolo doživeli kakšne zanimive dogodivščine?

Ko smo se odpravili domov, smo bili velikokrat žejni, zato smo prosili za vodo pri Rojcovih v Malih Retjah. Gospa nam je z veseljem ponudila in rekla, naj ne polivamo. Edini izlet s šolo smo imeli na Belo Vodo. Če je bilo med zimo veliko snega, smo ostali doma, saj peš nismo mogli.

Sara Sterle, 8. r.

STARA MAMA SE SPOMINJA SVOJEGA ŠOLANJA**O šoli v starih časih sem se pogovarjala s staro mamo, staro 84 let.****Kdaj in kam si hodila v osnovno šolo?**

Ko sem pričela hoditi v šolo, sem bila stara 7 let. V šolo smo hodili peš. V prvi in drugi razred smo hodili v današnjo stavbo občine, v 3., 4. in 5. razredu pa smo hodili na Tabor in v stavbo zraven občine. V šestem razredu se je začela vojna. Hodili smo v dva razreda. Eden je bil pri Rojčih, drugi pa na vasi pri Klemenovih. Naredila sem le sedem razredov osnovne šole.



Slika: David Krnc, 9. r.

Obleka, šolske potrebščine, učitelji, malice, uspeh, velikost razredov, oprema v šoli?

Obutve nismo imeli veliko. Imela sem par starih čevljev, velikokrat pa sem obula tudi očetove čevlje. Obleka je bila siromašna. Otroci smo imeli obleke iz platna. Iz starega platna mi je sestra naredila obleko. Ko sem pričela hoditi v šolo, nismo imeli nobenega nahrbtnika, zato sem morala vzeti bratovega, katerega me je bilo sram nositi. V petem razredu sem že nahrbtnik naredila sama iz žaklja in volne. Ko sem začela hoditi v šolo, mi starši niso hoteli kupiti zvezka, zato jih je sestra nekako prepričala, naj ga kupijo. Torbic nismo imeli. V začetku prvega razreda smo lahko pisali samo s svinčnikom. Konec prvega razreda pa smo že lahko pisali s peresom. Učitelji so

bili zelo strogi. Eden izmed njih je bil Franc Šilavec, ki je bil ubit med vojno. Nato pa sta bila še Brenčič in Skok. Ker se je malo pred začetkom vojne zlomil nogo, mu ni bilo treba iti v vojsko. Stanoval je na Hribu. Učil nas je na vasi pri Klemenovih. Lansko leto je prišel na pokopališče v Loškem Potoku. Sedaj ni več živ, umrl je star nekoliko več kot 90 let. Brenčič nas je zelo tepel, če nisi takoj povedal odgovora, si bil zelo tepen. Malice nismo imeli. Če nisi jedel zjutraj, si jedel šele, ko si prišel iz šole domov. V šoli sem bila dobra in prav dobra. V razredu nas je bilo veliko, čez 50 otrok. Imeli smo dva razreda. Punce so bile posebej, fantje posebej. Razredi so bili veliki. V šoli nismo imeli nobene opreme. Imeli smo le gobo, krpe in svinčnike. Imeli smo mize, ki so bile ravne.

Šolski predmeti, čas za učenje?

Šolski predmeti so enaki kot danes. Imeli smo slovenščino, matematiko, zgodovino, zemljepis, spoznavanje okolja. Za domačo nalogo nismo imeli veliko časa. Najprej smo morali delati, nato pa smo šele delali domačo nalogo. Domača naloga in učenje pa sta bila obvezna vsak dan.

Petra Košmrlj, 8. r.



Slika: Haidi Kordiš, metulji



Slika: Sara Bartol, pikapolonice

REVIJA PEVSKIH ZBOROV

Revija pevskih zborov je potekala 20. 04. 2016. Pred začetkom revije smo se v razredu igrali in vadili postavitve v zbor. Nato smo odšli v razred za pevske vaje, kjer smo vadili pesmice. Po končanih vajah smo vsi pevski zbori odšli v športno dvorano. Skupaj je nastopalo enajst pevskih zborov. Prvi so nastopali otroci iz vrtca Pobarvanka, potem še vsi otroški zbori. Mi smo bili na vrsti tretji. Po otroških pevskih zborih je bilo petnajst minut odmora. Po odmoru so nastopili še štiri mladinski pevski zbori in od tega je bil eden iz Loškega Potoka. Na koncu revije so vse zborovodkinje dobile priznanja. Naslednji dan nam je zborovodkinja povedala, da so nas pohvalili.

Patricija Košmrlj, 3. r.

IZLET V AVSTRIJO

V soboto, 23. aprila, smo se učenci, ki obiskujemo nemščino, odpeljali na izlet v Avstrijo. Med vožnjo nam je vodička govorila o znamenitostih Slovenije in nato tudi Avstrije in kaj kmalu smo prispeli v Gradec. Sprehodili smo se po mestu in si ogledali stari del. Nato smo se povzpeli na grad. Imeli smo čudovit razgled.

Potem smo se odpeljali na grad Riegersburg, ki stoji visoko na strmi skali na vrhu hriba. Obiskali smo več muzejskih zbirk, med drugim čarovniško. V njej smo videli kletke, sodno dvorano ... Potem smo se odpravili na predstavo sokolov. Bilo je zelo zanimivo, saj so zelo dobro izurjeni. Videli smo, kako opazijo plen z velike višine in planejo nanj.



Zatem smo se z avtobusom zapeljali v čokoladnico Zotter. Povedali so nam, da spada med osem najboljših čokoladnic na svetu. Najprej smo si ogledali filmček o pridelovanju kakava, nato pa smo lahko poskusili različne čokolade. Bilo je ogromno različnih okusov, a nekaterim te čokolade niso bile všeč. Čokolado smo lahko tudi kupili.

Domov smo prispeli ob desetih zvečer. Izlet nam je bil kar všeč, še najbolj pa predstava sokolov.

Monika Debeljak in Sara Šega, 7. r.

HIŠKA EKSPERIMENTOV V LOŠKEM POTOKU

26. 4. 2016 je na našo šolo prišla Hiška eksperimentov in šola je za en dan postala Hiša eksperimentov. Slavnostno odprtje se je začelo s himno. Študentki sta nam predstavili program. V zgornji avli smo se udeležili zanimive znanstvene dogodivščine.

V matematični in naravoslovni učilnici pa smo tudi sami po navodilih izvajali različne zabavne in zelo zanimive eksperimente.

VTISI IN UTRINKI ČETRTOŠOLCEV IN DRUGOŠOLCEV

Meni je bilo vse všeč, a najbolj pa mi je bilo všeč, ko smo sami poskušali razne eksperimente, od teh pa mi je bil najboljši tisti, pri katerem si vrtel ročko in so se prižgale lučke.

Erika Debeljak, 4. r.

Najbolj mi je bilo všeč, ko sem morala s sošolko ustvariti en obraz. Všeč mi je bilo tudi zobologija in ko sta g. ravnatelj in g. župan odprla škatlo, iz katere sta ušla balona.

Nina Knavs, 4. r.



Najbolj mi je bila vseč otvoritev Hiše eksperimentov, ko sem v pevskem zboru zapela slovensko himno in himno Hiše eksperimentov. Zanimiv mi je bil tudi prvi eksperiment v gornji avli, v katerem sta sodelovala g. ravnatelj in g. župan.

Kaja Lavrič, 4. r.

Najbolj mi je bil vseč eksperiment Neskončni tunel. Všeč pa mi je bilo tudi, ko nam je študentka razlagala o zobeh različnih živali.

Hana Anzeljc, 4. r.

Meni je bilo najbolj vseč, ko sem s kleščami zavezovala vezalke.

Ida Košmrlj, 4. r.

Meni je bilo najbolj vseč, ko smo zgradili most iz črnih kvadrov, da je nastal tunel. Zanimivo je bilo, ko smo imeli zobologijo.

Vida Cimprič, 4. r.

Najbolj mi je bila vseč hipnoza, tunel, ki je peljal v neskončno, in leteče žoge.

Ines Lavrič, 4. r.

Najbolj mi je bil vseč eksperiment mačka in miš.

Ines Kuhar, 4. r.

Zanimiva se mi je zdela tista stvar, ki je pihala žogice. Všeč mi je bila tudi hipnoza in zobologija.

Aleks Samsa, 4. r.

Meni je bila najbolj všeč hipnoza in še, ko nam je študentka pokazala zobe različnih živali (zobologija).

Miha Bambič, 4. r.

Všeč mi je bila zobologija.

Lana Lavrič, 4. r.

Meni je bilo všeč, ko nam je študentka predstavljala, kakšen postane zob, če si ga ne umiješ.

Zala Šega, 4. r.

Najbolj mi je bil zanimiv Veliki voz. Moral sem pritisniti gumb in pogledati v luknjo na škatli. Zagledal sem Veliki voz.

Vid Knavs, Luka Lavrič, 2. r.

Najbolj mi je bil všeč poskus odtis roke. Roko sem položila na ploščo in pojavil se je odtis roke.

Žana Košmerl, 2. r.

Všeč mi je bil poskus roča, ki poganja luč. Moral sem vrteti ročo, nato pa se je prižgala luč. Všeč mi je bil tudi Veliki voz.

Jan Košmerl, 2. r.



SPOMLADANSKI ŠPORTNI DAN

V četrtek, 26. maja smo imeli izlet s kolesi. Ob osmih zjutraj smo šli na malico in ob pol devetih je učitelj pregledal, ali so kolesa izpravna za na cesto. Ko je vsem pregledal, smo šli proti Dragi. Vmes smo se še dvakrat ustavili, da smo pili. Preden smo prišli v Drago, smo se ustavili na dvorišču pred šolo v Podpreski. Tam smo bili pol ure. Prav takrat, ko smo postali že zelo živahni, smo se morali odpraviti. Šli smo malo dlje od Srednje vasi, se ustavili in se obrnili nazaj. Učitelj ni sošolki dovolil iti nazaj na Hrib s kolesom, saj niso zavore dobro delovale. Na poti domov smo na Lazcu zavili na stransko pot. Prišli smo do izvira, kjer je bilo polno paglavcev in nekaj rib. Tam smo se usedli, se sprostiti, nekaj pojedli in popili, potem pa smo se brez ustavljanja vrnili nazaj v šolo in nato odpravili domov.

Borut Levstek, 7. r.

ZAKLJUČEK BRALNE ZNAČKE S PESNICO IN PISATELJICO ANJO ŠTEFAN

Ko smo na naši šoli 20. maja imeli kulturni dan za zaključek bralne značke, je učiteljica povabila k nam Anjo Štefan.



Najprej smo šli v telovadnico, kjer smo si ogledali igrico Rdeča kapica in je nastopil otroški pevski zbor. Nato smo šli v razrede, potem pa še v knjižnico, kjer nas je čakala pisateljica in pesnica Anja Štefan. Povedala nam je dve daljši zgodbi in eno krajšo. Proti koncu ure je tistim, ki smo brali knjige za bralno značko, podelila priznanje, z njo pa smo se tudi slikali. Nato je minila peta šolska ura in smo odšli domov.

Meni je bil obisk Anje Štefan zabaven, saj so bile njene pravljice dobre.

Maša Rojec, 7. r.

VTISI PETOŠOLCEV IZ LETNE ŠOLE V NARAVI V STRUNJANU

Najbolj všeč mi je bilo, ko sta nas učitelja na zunanjem bazenu metala v vodo. Okusna mi je bila tudi slanuša, ki smo jo poskusili na ogledu Strunjanskih solin.

Loti Debeljak

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo imeli v bazenu prosti čas. Žal mi pa je, da v Piranu nismo videli hiše Benečanke, ker jo obnavljajo.

Tjaša Mišič

Spoznal sem veliko rib in drugih živali v akvariju.

Kevin Knavs, Jan Debeljak

Najbolj zanimiv mi je bil akvarij in vožnja z ladjo.

Anja Mohar, Izak Levstek

V spominu mi bo ostala vožnja z ladjo in veliko meduz, ki smo jih videli, in nakupovanje na tržnici v Portorožu.

Neža Levstik

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo imeli v petek v bazenu prosti čas in smo lahko delali, kar smo hoteli. V akvariju pa sem od blizu videla morskega psa.

Nika Košmerl

Za vedno mi bo ostal v spominu dan, ko sem osvojila plavalno priznanje srebrni delfin.

Klara Lavrič

V bazenu mi je bilo najboljše skakanje v vodo ter vožnja z ladjo, saj smo si ogledali školjčičča, videla sem tudi meduze.

Aleksandra Kitanovska

Najbolj si bom zapomnila obisk akvarija, saj sem videla ribe, ki so s svojo varovalno barvo bile podobe kamnu in jih skoraj nisem opazila. V spominu mi bo ostalo tudi uspešno plavanje in osvojitve priznanja srebrni delfin.

Alina Šega

V spominu mi bo ostala vožnja z ladjo, saj sem se peljal prvič.

Anže Brinšek



V bazenu mi je bilo najboljše skakanje na glavo, saj je bilo zelo zabavno.

Lana Mohar

Všeč mi je bilo, ko sta nas učitelja na zunanjem bazenu metala v vodo. V šoli v naravi sem uživala, čeprav nismo plavali v morju.

Nadja Košmrlj

NARAVOSLOVNI DAN: VARNA IN ZDRAVA SPOLNOST

Danes smo se pogovarjali o odraščanju in o spolnosti. Prvi dve uri nam je medicinska sestra Renata predstavila varno spolnost in spremembe v puberteti. Ogledali smo si film Otroka hočem obdržati. Naučili smo se nekaj novega o sebi in to, da bomo v življenju morali biti odgovorni.

Klavdija Osvald, 9. r.

V celem dnevu smo dobili veliko podatkov o spolnosti. Vse skupaj nam je opisala gospa Renata iz zdravstvenega doma. Spoznala sem veliko stvari o varni ter zdravi spolnosti. Z razredničarko pa smo si ogledali film z naslovom »Otroka hočem obdržati«, kjer smo izvedeli, da če ima mladoletnik otroka, ima večje probleme in težave v odraslosti. Punca v filmu je zanosila. Fant jo je zapustil in ni priskočil na pomoč, ko ga je rabila. Imela je probleme glede iskanja službe, stanovanja, finančne probleme, ... A ker ni zdržala, je dala otroka v posvojitev. Dan je bil zanimiv ter tudi poučen.

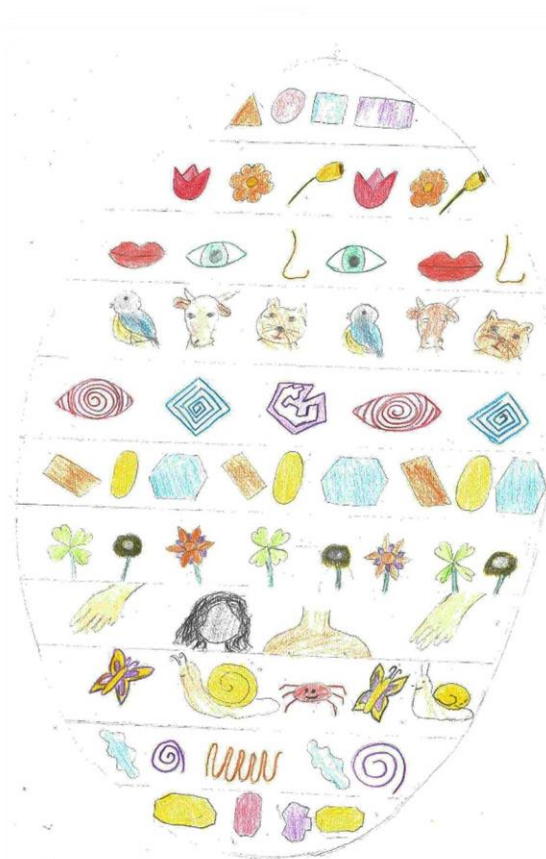
Iza Debeljak, 9. r.

V celem naravoslovnem dnevu smo spoznali vse o spolnosti in odraščanju. Na koncu pa smo pogledali film, ki ima naslov Otroka hočem obdržati. O spolnosti nam je podrobno opisala in predstavila medicinska sestra Renata. Moje mnenje je, da to moramo vedeti, ker smo v letih odraščanja.

Tim Debeljak, 9. r.



Slika: Ajda Lavrič, 6. r.



Slika: Lucija Kordiš, 6. r.

DOŽIVLJAJI - ZGODILO SE JE ...NAŠ LUKAS

BIL SEM NA TRAVI PRI BABICI IN DEDKU. ATI ME JE PRIŠEL ISKAT Z AVTOM. PRIŠEL SEM VEN. ODPRL SEM VRATA IN V AVTU JE BIL LUKAS. BIL SEM ZAČUDEN, KER JE BIL LUKAS V AVTU. PRIŠLI SMO DOMOV. HITRO SEM POVEDAL MAMICI, DA SMO DOBILI PSA. DALI SMO MU ZA JESTI IN ZA PITI. DRUGI DAN SMO ŠLI NA SPREHOD. LUKAS JE TEKEL, SE KOTALIL IN TEKEL ZA SVOJO IGRAČO. BIL SEM ZELO VESEL, DA SMO DOBILI TAKO PRIDNEGA PSA.

MIHA KRIŽ, 1. R. POŠ PODPRESKA



Slika: Ana Lavrič, 1. r. POŠ

MOJ PES

MOJEMU PSU JE IME DIKO. RADA GA IMAM. VSAK DAN GA PELJEM NA SPREHOD IN DAM MU ZA JESTI IN ZA PITI. PONOČI CVILI. PELJALA SEM GA NA SPREHOD. KO SVA PRIŠLA DOMOV, JE BILA NOČ IN OBA SVA ŠLA SPAT. PRED SPANJEM SEM MU DALA HRANO. IMELA SVA SE LEPO.



ANA LAVRIČ, 1. R. POŠ
PODPRESKA

KARATE

Slika: Ažbe Turk, 2. r. POŠ

Prvi dan me je mami silila, da grem na karate. Ko sem prišel tja, sem jokal. Potem sem začel telovaditi. Sčasoma mi je karate postal všeč. Potem sem šel na tekmovanje in dobil sem tri medalje. Zdaj imam oranžni pas. Vesel sem, da me je mami silila, da grem na karate.

Benjamin Vukalič, 2. r. POŠ Podpreska



Slika: Anamarija Volf, 2. r. POŠ

KARATE ĐUDIČ

PRVI DAN KARATEJA ME JE BILO ZELO STRAH. IGRALI SMO SE IGRICE IN TEKLI. NI ME BILO VEČ STRAH. UČILI SMO SE UDARCE. DOBIL SEM PAS. UČIL SEM SE IN UČIL IN UČITELJ POHVALIL. BILA JE TEKMA. ZMAGAL SEM. DOBIL SEM ZLATO MEDALJO. TRENER ME JE POHVALIL IN MI ČESTITAL.

MIHA KRIŽ, 1. R. POŠ PODPRESKA

FILM

Začel sem gledati film o belem volčjaku. Bilo me je strah, ker so volkovi jedli ljudi. Predstavljal sem si trganje kosti in veliko krvi. Imel sem kurjo polt. Potem je prišel Ažbe in skupaj sva gledala film in potem me ni bilo strah

Benjamin Vukalič, 2. r. POŠ Podpreska



Slika: Benjamin Vukalič, 2. r. POŠ

IZGUBIL SEM SE

Z družino smo šli v trgovino. Ko smo prišli v trgovino, sem opazoval luči. Ko sem pogledal okrog sebe, nisem videl mamice. Mamico sem iskal, a je nisem našel. Prišel sem do trgovca. Povedal sem mu, da sem se izgubil. Počakal sem mamico. Videl sem, da prihaja. Bil sem vesel. Ugotovil sem, da ne smem gledati okrog.

Danijel Malnar, 2. r. POŠ Podpreska



Slika: Danijel Malnar, 2. r. POŠ

PRIKRIL SEM...

Mamico sem prosila, če lahko vzamem žvečilni gumi. Dovolila mi je. Jaz pa sem namesto enega čigumija, vzela tri. Ko je mami to ugotovila, je bila žalostna, zato me je kaznovala, da cel teden nisem smela jesti sladkarij.

Maša Kordiš, 2. r.

Nekoč, ko sta mami in ati gledala televizijo, sem jaz vzela bonbone in jih pojedel. Vrečko sem dal nazaj, vanjo pa sem dal prazne papirčke. Mami tega sploh ni opazila.

Vid Knavs, 2. r.

STRAH ME JE BILO ...

Bila je nedelja, ko smo se odpravili peš do planinske kočice v Kamen grič. Ko smo prišli do Malega Loga, nas je čakal kuža. Zelo sem se ga ustrašil, saj je začel lajati. Med potjo sva postala prava prijatelja. Šel je z mano do kočice in nazaj. Dajal sem mu jesti in piti. Bilo je lepo.

Jan Košmerl, 2. r.

KOSTANJ

Z mamico sva šli v soboto nabirati kostanj. Ko sva ga nabrali, sva šli domov. Doma je ata zarezoval v kostanj. Kostanj je dal v pekač in ga spekel. Ko je bil pečen, ga je dal v mokro krpo, da se lažje lupi. Malo smo počakali in ga pojedli. Bil je zelo dober.

Sara Kordiš, 3. r.

Rada jem pečen kostanj. Rada iz njega delam figure. Nabiram ga, ko gremo z Nežo, Maksom in mamico na Tabor. Tam naberejo divji kostanj. V vrtcu pa so imeli še kostanjev piknik. Tudi jaz sem se ga udeležila. Tja smo nesli malo pravega kotanja. Vzgojiteljice so ga spekle, bil je zelo dober.

Nastja Bambič, 3. r.

Kostanj je plod, ki raste jeseni. V moji družini ga imamo vsi zelo radi. Divji kostanj raste tudi na našem dvorišču. Kostanj je rjave barve in je okrogel. V Loškem Potoku raste zelo malo kostanja, ker je prehladno. Iz pravega kostanja lahko izdelujemo sladice, ga kuhamo ali pečemo. Za družinski kostanjev piknik ga naberejo sami, letos pa nam ga je prinesla soseda.

Gaja Starc, 3. r.

PRVIČ NA KOLESU

Moje dogodivščine so se začele pri štirih letih in krivec zato je ata, ker mi je kupil kolo.

Z atom sva še tisti dan odšla s kolesom. Pri mojem učenju vožnje s kolesom so sodelovali vsi, ki so imeli čas, saj nisem hotela vrteti kolesa in velikokrat sem se ustavila. Ata me je rinil s palico. Mami me je držala za hrbet in me



Slika: Erika Debeljak, 4. r.

rinila. Čez kakšno leto sva se z Alino že vozili s kolesom v natikačih okoli sosedove gredice. A hitro se je zgodila nesreča. Padla sem in si posnela kožo na nogi med prsti. Začela sem jokati in klicati teto, saj je še živela pri nas. Pritekla je ven, me vzdignila in odnesla. Alino je bilo zelo strah. Saša mi je umila nogo in mi dala obliž, me potolažila in rekla, naj se nikoli več ne peljem v natikačih na kolesu.

Res da takrat nisem marala kolesa, a zdaj sem hvaležna vsem, ki so mi pomagali.

Nadja Košmrlj, 5. r.

MOJ KRAJ

Lazec je moj kraj. Imamo majhne hiše in veliko zanimivosti v njem. Veliko je gozdov in tudi travnikov. Imamo tudi jezerce, ki se imenuje Pri Štal. Je tudi veliko pašnikov in veliko hribov. Imamo tudi kolibo in balinišče. Vaščani so zelo delovni. Vsi skrbimo za vse. Ponosen sem, da da sem Lazarc.

Benjamin Vukalič, 2. r POŠ Podpreska



Slika: Urška Turk, 8. r.



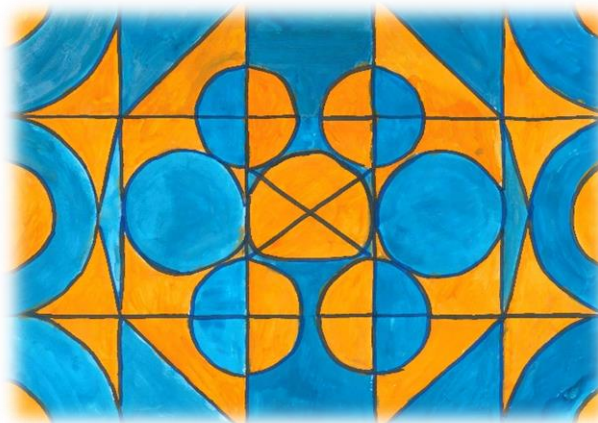
Slika: Tilen Anzeljc, 8. r.

PESNIŠKI NAVDIHI IN SNOVANJA

MODRO JE ...

Modro je morje.
Modro je nebo.
Modre so spominčice.
Modre so naši dedki in babice.

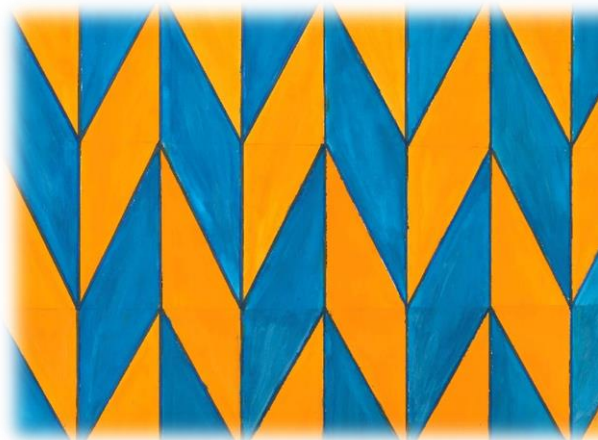
Vid Knavs, Lovro Levstik, 2. r.



Slika: David Kordiš, 8. r.

Modra je bluza,
modro je krilo,
modra tableta je tudi zdravilo.
Modro je morje in modro nebo,
moder je tudi človek lahko.

Žana Košmerl, 2. r.



Slika: Nadja Kordiš, 8. r.

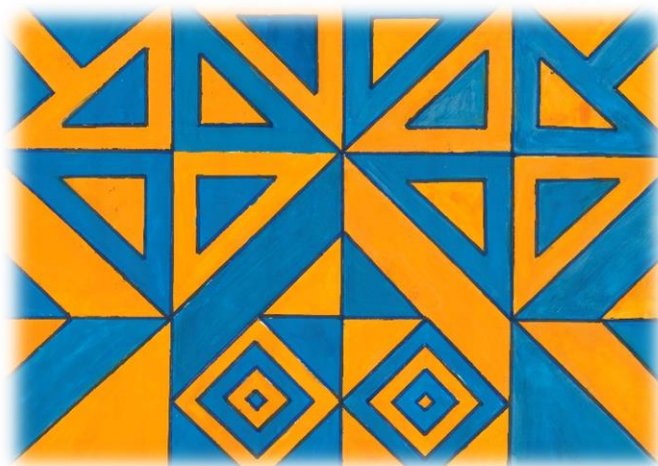
Modra je barva.
Modra je torba.

Modro je kolo,
ki vozim se z njim.
Modro je morje,
ki valovi.
Modra je barvica,
ki barvam rad z njo.
Modre so hlače,
ki jih nosim najraje.

Jan Košmerl, 2. r.

Modre so ptice, a slastne so potice.
Modri so balončki, ki pokajo kot bonbončki.
Modre so hlače, ki jih nosi Nace.
Modre so ribe, ki pljujejo v hribe.
Moder je svet - lep kot cvet.

Zala Lavrič, 3. r.



Slika: Tilen Anzeljc, 8. r.

Modro je nebo,
in je zelo lepo.
Modra je v mavrici,
modri sta barvici.
Modro je morje,
še lepše obzorje.
Modra je reka,
ki v morje se steka.
Modre so oči,
lepših na svetu ni.

Maks Levstek, 3. r.

MODRA

Vse je modro, vse je modro,
reka v morje že hiti.
Stela nosi modre rokavice,
nad njo letijo ptice.
Jure pod modrim nebom leži
in v rokah modro knjigo drži.
Nad nami je modro nebo
in modre ptičke ga obletavajo.

Lina Poje, 3. r.

RUMEN JE ...

Rumen je šalček, rumen je palček.
Rumen je sonček, rumen je stolček.
Rumen je šilček, rumen je Binček.
Rumen je spuži, rumen je kuži.
Rumena je srajca, rumena je majca.
Rumen je balon, rumen je makaron.

Patrik Kordiš, 3. r.



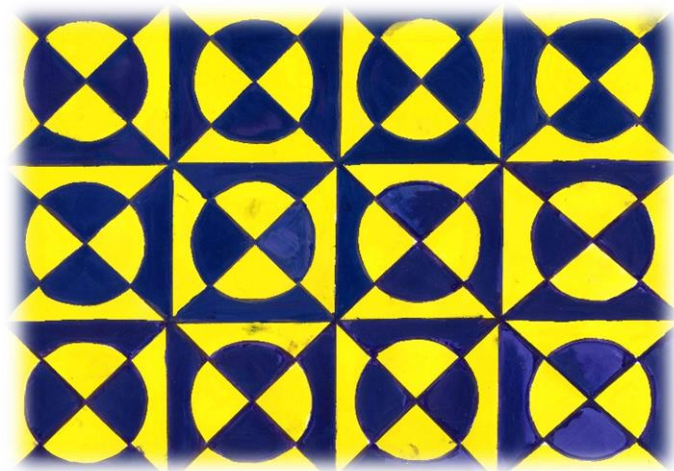
Slika: Erika Debeljak, 8. r.

Rumeno je sonce, ki nas v postelji zbudi,
rumena je trobentica, ki spomladi cveti,
rumena so polja z regratovimi cvetovi,
rumeni so listi, baloni in bonboni.

Urška Lavrič, 3. r.

Rumeno sonce na nebu se smeje,
rumeno trobentico in marjetico greje.
Rumeni listi šumijo
in se z metuljem veselijo.
Ker Klara rada rumeno barvo ima,
so pri njej rumene škarje, pero, torba,
barvica in puščica doma.

Klara Mišič, 3. r.



Slika: Vanja Vesel, 8. r.

ZELENO JE ...

Zelena so polja in trata.
Zelena je barvica in majica.
Celo zavese so zelene
in novoletna jelka na božično noč.

Hana Cimprič, 2. r.

Zelena je narava po tudi trava.
Zelena je steblo cvetlice.
Zeleni so listi na drevesu.
Zelena so jabolka in hruške.
Zelene so smrekove iglice.
Zelen je kozarček in tudi palček.

Maša Kordiš, 2. r.

KAJ JE ZELENO?

Sredi zelene jase,
čreda ovac se pase.
Po gozdu se srnjad lovi,
glej in lovec na preži jim sledi.
Zelena so polja v naši dolini,
zelena je travica pojoča,
iz nje skoči kobilica lesketajoča.
Torba, puščica, knjiga zelena,
v njej pa znanja polna skleda.
Zelene so očkove oči
in iz njih se večkrat iskri.

Luka Turk, 3. r.



Slika: Damjan Knavs, 8. r.

ROZA JE ...

Roza je balon,
roza je bonbon,
ki mi ga je podarila
sosedova Marija.

Roza je naša omara,
v kateri je roza košara,
s katero odhitim v trgovino
in kupim, kar je fino.

Roza je Katkino kolo,
ki rada ga ima zelo,
ker z njim vozi se
hitro in lepo.

Klara Križ, 3. r.

RDEČA ČEŠNJA

Vse je rdeče. Vse je rdeče.
Jagode in češnje,
zrel paradižnik, pesin sok.

Vse je rdeče. Vse je rdeče.
Rdeči mak in vrtnice rdeče,
ko mami jih prinesem ljubeče.

Rdeča lica, rdeče rokavice
pa nam srček zagori od sreče.

Kailash Isabel Guzman Tanguma, 3. r.

Beli so zvončki,
bele so jablane cvetki.
Bele so regratove lučke,
ko je hrast ozelenel.
Belo je oblakov polno nebo
in vreme je lepo.
Bela je spomladna cesta, kakor moja
presta.

Luka Lavrič, 2. r.

REKLAMA

Zakaj ima trava tako lepo obleko?
Zato, ker jo polika vsak dan z likalnikom
sončnih žarkov.
Likalnik sončnih žarkov je najboljši likalnik
na svetu.
Po likanju priporočamo en kozarec vode za
ohladitev.

Lucija Lukanc Miklič, 3. r.

Zakaj ima travnik tako lepo pisano obleko?
Ker na njem rastejo različne rože in zelena
trava.
Namesto biserčkov so na njem metuljčki,
pikapolonice in druge žuželke.
Pere se z dežjem. Posuši se s soncem.

Klara Mišič, 3. r.

NA DVORIŠČE

Ko smo šli na letališče,
smo videli pristanišče.
Tam je v slaščičarni
delal pek Arni.
V gledališču smo gledali predstavo
o zmaju z veliko glavo.
Potem smo šli na pokopališče,
ki je imelo veliko parkirišče.
Videli smo tudi ščinkavca,
ki je žvrgolel kot urica.
Nato smo se odpeljali na kopališče
in se končno vrnili na naše dvorišče.

Klara Mišič, 3. r.



Slika: Nina Košmerl, 1. r.

STRAH

Nekaj se je oglasilo.
Mogoče je glasbilo.
Ali pa je strah?
V razredu je preplah!
Vsi smo prebledeli,
ptički zunaj so odleteli.
Če k tlom pogledaš, vidiš le prah,
ker v zraku je strah!



Slika: Ajda Lavrič, 6. r.

Nazadnje pa smo izvedeli,
da je šlo za lažni preplah.
Zato smo se začeli igrati šah.

Kaja Lavrič, 4. r.

KLEPETAVOST

Klepetavost je klepetava,
nalezljiva in nagajiva.

Jezik vrtiš, sošolcem težiš,
učitelje jeziš in kazen dobiš.

Učiteljica zakriči,
vsi smo tiho en, dva, tri,
jezik za zobe držimo
in si znanja polno pridobimo.

Učenci 4. razreda



Slika: Monika Košmrlj, 6. r.

ZBADLIVKE, ŠALJIVKE

Hana po cesti hiti,
sreča Bedanca in v hišo zbeži.

Hana Anzeljc, 4. r.



Slika: Anita Križ, 7. r.

Domen ropota kot boben.

Domen Šega, 4. r.

Ker Kaja rada nagaja,
pes za njo laja.
Rada se smeji
in v šolo odhiti.
V šoli pridno sedi
in petko dobi.

Kaja Lavrič, 4. r.



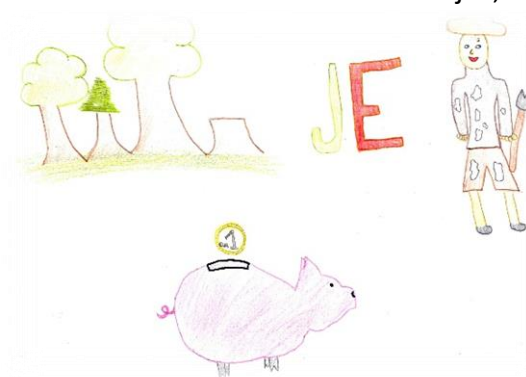
Slika: Lovro Debeljak, 7. r.



Slika: Gal Grandljič, 7. r.

Erika Amerika
ti si prava cmerika.
Erči Berči karamelči.

Erika Debeljak, 4. r.



Slika: Gašper Bartol, 7. r.

Žan Krpan rdeč je kot puran.

Žan Turk, 4. r.



Slika: Monika Debeljak, 7. r.

NAŠA DOMIŠLIJA NE POZNA MEJAJAZ SEM LETEČA HIŠICA

NEKOČ SEM ŽIVELA NA SREDI SIVEGA MESTA. POTEM SEM POLETELA NAD MESTOM IN PRISTALA SEM NA MORJU. TAM MI JE BIL BOLJ VŠEČ, ZATO SEM HOTELA KAR OSTATI TAM. NEKEGA DNE SEM VZELA VELIKO LONCEV IN VANJE NATOČILA VODO IZ MORJA. NATO SEM ODLETELA NAZAJ PROTI MOJEMU MESTU IN S SABO VZELA MORJE.

NIK KORDIŠ, 1. R.



Slika: Lana Lavrič, 4. r.

Slika: Zala Šega, 4. r.

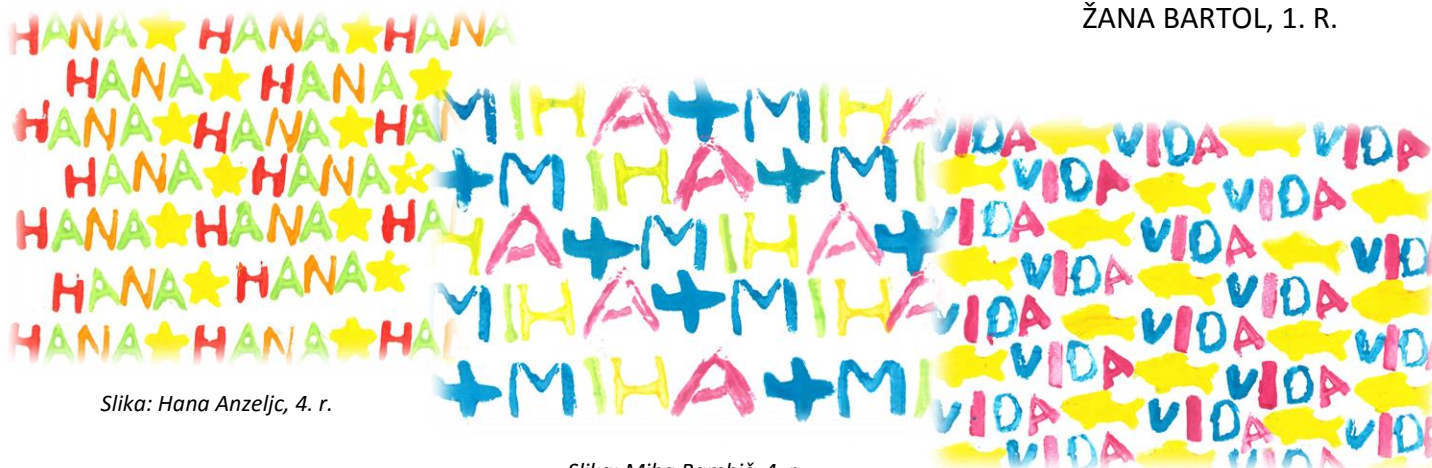
Slika: Žan Turk, 4. r.

NEKOČ SEM ŽIVELA V MESTU IN TAM JE BIL VSE SIVO. POTEM, KO SO VSI SPALI SEM POLETELA IN ŠLA V VAS, KJER NI BIL NOBENE HIŠE. TAM SEM NABRALA TULIPANE IN KO MI JE SPET POSTALO DOLGČAS, SEM ODLETELA SPET NAZAJ V STARO MESTO.

KAJA LAVRIČ, 1. R.

NEKOČ SEM ŽIVELA V MESTU. NEKEGA DNE SEM ŠLA NABIRATI ROŽICE, A ROŽIC NI BIL. POTEM SEM SE GLEDALA SONCE SKOZI OKNO. KMALU JE PRIŠLA NOČ IN ZASPALA SEM.

ŽANA BARTOL, 1. R.



Slika: Hana Anzeljc, 4. r.

Slika: Miha Bambič, 4. r.

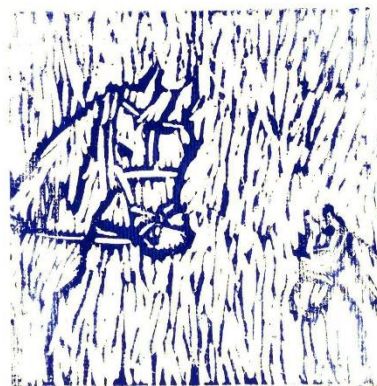
Slika: Vida Cimprič, 4. r.

NEKOČ SEM BILA V MESTU. TAM SO BILE SAME SIVE HIŠE. ZVEČER SEM ODLETELA NA TRAVNIK NABIRATI ROŽICE. TAM MI JE POSTALO DOLGČAS, HOTELA SEM ODLETETI NAZAJ, AMPAK SEM PREHITRO ZASPALA. KO SEM SE ZBUDILA, SEM ODLETELA NAZAJ. TAKRAT SEM VIDELA, DA SO VSE HIŠE POSTALE MAVRIČNE.

JERCA LAVRIČ, 1. R.



Slika: Jan Žveglič, 6. r.



Slika: Katja Lavrič, 6. r.

NEKOČ SEM BILA MAJHNA HIŠA. ŽELELA PA SEM POSTATI GRAD. ZVEČER, KO SE JE STEMNILO, SEM ODLETELA NA GRAJSKO DVORIŠČE. TAM SO V PARKU BILE ROŽICE, KI SEM JIH NABIRALA. NASLEDNJI DAN MI NI BILO VEČ TAKO VŠEČ, ZATO SEM ODLETELA NAZAJ DOMOV.

TIA GERŽELJ LAVRIČ, 1. R.



Slika: Pina Knavs, zajčki

NEKOČ SEM ODLETELA NA LUNO. TAM JE BILO VSE SVETLO. POTEM SEM HOTELA ITI NAZAJ, A KO JE PRIŠLO SONCE, SEM UGOTOVILA, DA JE PREVEČ SVETLO. POTEM KO SEM ZASPALA, SEM ODLETELA NAZAJ NA SVOJ DOMAČI TRAVNIK.

VERONIKA DEBELJAK, 1. R.

JAZ SEM HIŠICA, KI ŽIVIM V SIVEM MESTU. NEKEGA SEM POLETELA NA NEBO. LETELA SEM IN LETELA IN PRILETELA NA TRAVNIK POLN ROŽ. NATO SEM BILA ZELO UTRUJENA, ZATO SEM ZASPALA. KMALU SO SE OTROCI ZBUDILI IN SO SE ŠLI IGRAT VEN NA TRAVNIK. VZELI SO BARVE IN NA ZIDOVE HIŠE NARISALI ROŽE. NATO MI JE BILO DOLGČAS IN ODLETELA SEM NAZAJ DOMOV.

TIA MIŠIČ, 1. R.

NEKOČ SEM ŽIVELA V SIVEM MESTU. HOTELA SEM ITI NA MORJE, VENDAR MORJA NI BILO TAM. NEKO NOČ SEM SE ODLOČILA IN KAR POLETELA. ZJUTRAJ SEM PRISTALA OB MORJU. BILO MI JE VŠEČ. POTEM SEM HOTELA ITI PLAVAT, VENDAR JE BILA VODA PREVEČ MRZLA. NEKAJ ČASA SEM OSTALA ŠE TAM, POTEM PA SEM SPET HOTELA ODITI NAZAJ DOMOV V SVOJ KRAJ.

TAJ KNAVS, 1. R.

NEKOČ SEM ŽIVELA NA TRAVNIKU. ŽELELA SEM NA LUNO IN SEM NEKEGA DNE TJA TUDI POLETELA. NA LUNI JE BILO ZELO VELIKO PRAHU. TAM SEM KAR ZASPALA. KO SEM SE ZBUDILA, SEM BILA VESELA, DA SEM NA LUNI. KMALU PA SE JE ZGODILO, DA SEM ZAČELA PADATI PROTI TRAVNIKU NA ZEMLJO. TAM PA MI JE BILO ŠE BOLJ VŠEČ IN SEM OSTALA ZA VEDNO.

LANA LAVRIČ, 1. R.

NEKOČ SEM BILA STARA SIVA HIŠA. PONOČI SEM ZLETELA NA LUNO. TAM SEM VIDELA, DA JE BILO TUDI VSE SIVO. TO MI NI BILO VŠEČ. POLETELA SEM RAJE NA ZELEN TRAVNIK.

ULA TURK, 1. R.

NEKOČ SEM ŽIVELA V SIVEM MESTU. POTEM SO OTROCI HOTELI, DA ZLETIM NA TRAVNIK. KO JE BILA NOČ, SEM ODLETELA PROTI TRAVNIKU. TAM JE BILO POLNO DREVES IN ROŽIC. OTROCI SO TAM VESELO NABIRALI ROŽICE. KMALU BI SE MORALI VRNITI, A OTROCI SO ŽELELI OSTATI. ZATO SEM ŠE JAZ OSTALA KAR TAM.

SUZANA ROJEC, 1. R.

JAZ SEM SIVA HIŠICA IN ŽIVIM NA TRAVNIKU. KER MI NEKOČ SIVA BARVA NI BILA VŠEČ, SEM SE PREBARVALA NA RJAVO BARVO. KMALU JE K MENI PRILETELA ŠE ENA HIŠA IN POSTALI SVA PRIJATELJICI.

ŽAK TURK, 1. R.

Zrcalce - nadaljevanje

Nekega dne je k medvedkoma prišla lisica. Kar naenkrat je na steni zagledala zrcalce. Videla se je v ogledalu. Vzkliknila je, da je to je njena slika. Lisica je vzela svojo sliko. Medvedka sta ji rekla, da je to očkova slika. Lisica jima je povedala, da je to njena slika. In nato je zbežala iz votline. Zaletela se je v očka medveda. Zakričal je, da je to njegova slika. Lisica se je ustrašila, da ji je dlaka padla s trebuha. Zbežala je v gozd in te lisice niso več videli v tej jami. Medvedja družina je srečno živela za vse čase.

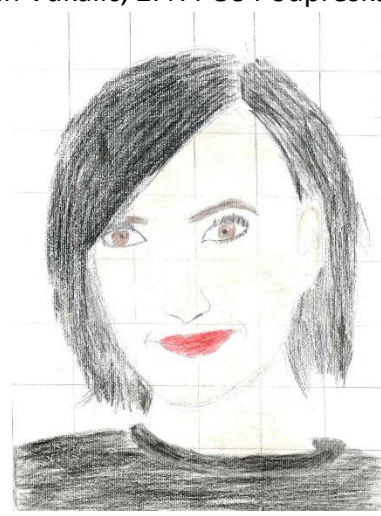
Benjamin Vukalič, 2. r. POŠ Podpreska



Slika: Iza Debeljak, 9. r.



Slika: Marija Debeljak, 9. r.



Slika: Osvald Klavdija, 9. r.

Vojašnica

Sanjal sem, da delam za tuje vojake. Če ni kdo delal, so ga ubili. Nekega večera sem si domislil načrta za pobeg. Načrt je bil tak, da sem moral enemu vojaku ukrasti orožje, nato sem moral pobegniti. Veliko vojakov sem pobil, tudi mene so skoraj ubili. Ko me je nek vojak skoraj ubil, sem kričal in zbežal. Skril sem se v jamo na gori. Nekaj vojakov mi je sledilo, ampak so na sredi poti obupali nad hojo. Lovili so me z letali, ampak me niso ujeli. Nato me je budilka zbudila in groznih sanj je bilo konec.

Benjamin Vukalič, 2. r. POŠ Podpreska

Zelo grozne sanje

Ko sem spal, sem imel zelo grozne sanje. Sanjal sem, da me je pojedla pošast. Bila je debela in zelo majhna krila je imela. Zgrabila me je z majhnimi prstki. Kar sline so se ji cedile iz gobca. In še zraven nje so bili ognjeni in vodni duhovi. Ognjeni duhovi so me hoteli zažgati. Vodni duhovi so me hoteli poplaviti. Bilo je kar dvaindvajset vodnih duhov in dvaindvajset ognjenih duhov. Vzel sem meč in jih hotel ubiti. Nato so mi ga izničili. Potem me je bilo zelo strah. Spuščali so čudne zvoke. Prvič sem poklical prijatelje in super junaka. Niso prišli. Drugič sem jih poklical, spet niso prišli. Tretjič sem jih poklical, spet in spet niso prišli in tako naprej. Zakričal sem in prišli so. Prišli so super junak in prijatelji. Rešili so me. Vedno so mi stali ob strani. Zbudil sem se in ugotovil, da so bile to samo sanje. Naslednji večer nisem hotel iti spat. Zaradi tega, ker sem imel zelo grozne sanje. Bal sem se, da bom imel iste sanje.

Ažbe Turk, 2. r. POŠ Podpreska

JEŽEK IN BALONI

Nekega poletnega popoldneva je lisica prodajala balone. Mimo je prišel jež. Kupil je enega izmed balonov. Mislil je, da z balonom lahko letiš, če tečeš. Poskusil je, a ni mu uspelo. Razmišljal je, kaj naj stori. Šel je k lisici in prosil še za ostale balone. Ko jih je prijel, je poletel v zrak. Letel je nad gozdovi, nad travniki in nad poljanami. In tako je izvedel, da z več baloni lahko leti. Na travniku sta streljala otroka in zadela sta ravno v ježkove balone. Ko sta vse popokala, je ježek padel na tla in se zvil v kepico. Mimo je prišla punčka, ki je imela rada živali. Ježka je vzela v naročje in ga odnesla domov.



Slika: Zara Marjanovič, zajčki

Hana Cimprič, 2. r.

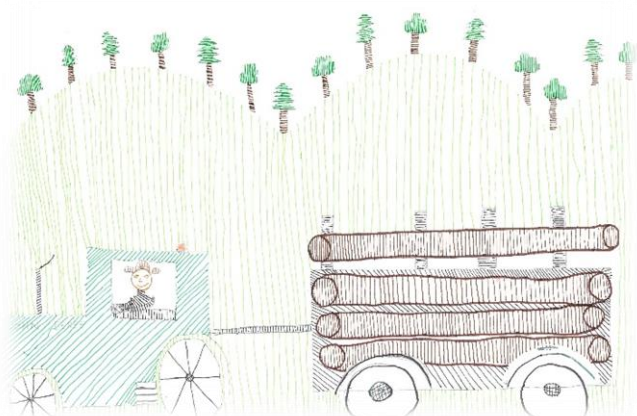
Bila je pomlad. Lisica je prodajala balone. Prišel je ježek in kupil en balon. Tekel je, da bi poletel, a ni mu uspelo. Ustavil se je in se čudil. Prišla je lisica in mu dala še tri balone. Počakal je malo in se dvignil. Letel je nad mesti, gozdovi in vasmi. Počasi je spuščal balone. Pristal je pred svojo hišo in vstopil. Pospravil je balone in šel večerjat.

Lovro Levstik, 2. r.

SLADKA ZGODBA

Nekega dne sta šli Katja in njena mami na sprehod. Zagledali sta polje, na katerem je rasla sladkorna pesa. Mami ji je povedala, da iz sladkorne pese in iz sladkornega trsa pridobivajo sladkor. Katja ima zelo rada sladke jedi, zato sta se na poti domov ustavili v slaščičarni. Kupili sta sladico in sladoled, ki ga je naredil sladoledar. Tudi Katjin bratec je pravi sladkosec. Katja in mami sta se ustavili potem v trgovini in prinesli domov še sladkarije.

Nastja Bambič, 3. r.



Slika: Aljaž Cimprič, 6. r.



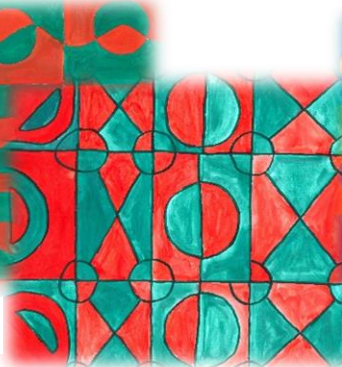
Slika: Monika Košmrlj, 6. r.

Nekoč je v vas prišel sladoledar. Ta sladoledar je otrokom prodajal sladoled. Preden pa jim je prodal sladoled, jim je povedal poučno zgodbo o sladkornem trsu. Povedal jim je, da iz sladkornega trsa dobimo sladkor. Ko so otroci jedli sladoled, so se zelo sladkali. V šoli jim je učiteljica rekla, da so pravi sladkosnedi. Ta dan so se pri slovenščini pogovarjali o besedi sladilo. Potem pa so se posladkali še s sladoledom.

Gaja Starc, 3. r.



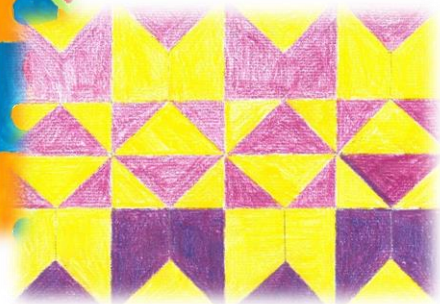
Slika: Petra Košmrlj, 8. r.



Slika: Tadej Anzeljc, 8. r.



Slika: Urška Turk, 8. r.



Slika: Klemen Kordiš, 8. r.

ZNAŠEL SEM SE V SREDNJEM VEKU

Zjutraj, ko sem pojedla zajtrk, sem se napotila v šolo. Ko sem odprla vrata, je pred mano stal velik stroj. Ker sem zelo radovedna, sem šla v stroj in pritisnila gumb. Začel se je tresti in me je popeljal v srednji vek. Ko so se vrata stroja odprla, sem zagledala velik prečudovit grad. Pred dviznim mostom sta stala dva viteza, ki sta zatrobila dobrodošlico. Mene so odpeljali h kralju. Kralj me je sprejel. Ko je kralj ugotovil, da učim kmete, mu to ni bilo všeč in me je zaprl za tri leta v ječo. V teh treh letih sem kopala rov za pobeg. Uspelo mi je pobegniti. Kralj Benjamin je opazil, da sem tekla proti časovnemu stroju in je poslal vojsko za mano. Ampak jaz sem še pravočasno smuknila v časovni stroj in se varno prestavila v sodobnost. To je bilo zame najvznemirljivejše doživetje.

Anja Mohar, Tjaša Mišič in Lana Mohar, 5. r.

Rebusi



1 2 3 4 5 ~~6 7 8~~

(kralj)



1 2 3 ~~4 5 6 7 8~~



~~1 2 3 4 5~~

(for)





1 2 3 ~~4 5 6 7 8 9 10 11 12~~

(drevo)



1 2 3 4 ~~5 6 7 8~~

$\frac{v}{z} = G$

(sus)

Sestavila: Kaja Lavrič Ilustrirala: Vida Cimprič 4. razred

USTVARJALI SMO OB PREŠERNOVEM POVODNEM MOŽU

URŠKA IZ POVODNEGA MOŽA PRIPOVEDUJE



Slika: Naja Knavs, 1. r.

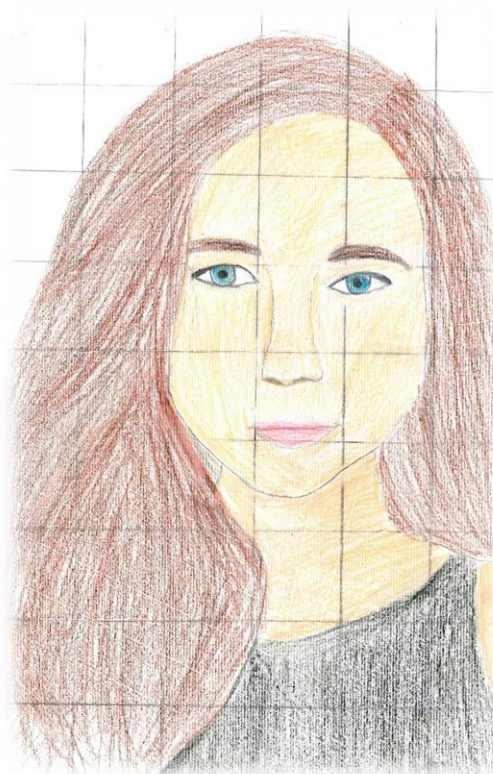
Ko sva na bregu Ljubljanice skočila v reko, sva pristala na dno. Najprej je bilo zelo nepregledno, potem pa so mehurčki, ki so ostali od vrtinca, odplavali na površje. Ko se je vse razjasnilo, sem zagledala lepo, prijetno in prijazno mesto, na sredini pa je stala bogato okrašena palača, ki je pripadala Povodnemu možu. Medtem ko me je vodil do palače, so se nama vsi meščani priklanjali, saj je povodni mož princ v reki Ljubljanici, kraljevala pa sta njegova starša. Ko sva prišla v palačo, sta naju njegova starša lepo sprejela in pogostila. Tam sva srečno zaživela.

Naenkrat pa se je zgodilo – Povodni mož me je prosil za roko in jaz sem privolila. Skupaj sva določila datum poroke in sva samo odštevala dneve do tistega dne. Imela sem prečudovito obleko, ki je bila narejena iz školjk in vrvi, nosile pa so mi jo rečne deklice. Povodni mož je imel lep, črn sako in na glavi velik, črn klobuk, oblečen je bil v belo srajco, ki jo je okoli vratu krasil metuljček.

Poročil naju je ljubljanski škof, ki je na skrivaj deloval tudi v Ljubljani. Že kar nekaj mesecev je minilo od najine poroke, v katerih sva zelo uživala in srečno živela. To pa potem ni več dolgo časa trajalo. Začel se je zelo čudno obnašati, velikokrat tudi ni več spal doma in me je zanj zelo skrbelo, da se mu ni kaj pripetilo. Govoril mi je, da je v gostilni s prijatelji, a jaz mu nisem mogla verjeti, ker mi je nekaj govorilo, da to ni res.

Neko noč sem se odločila, da mu bom sledila. Ko sem hodila za njim, sem videla, da je preskočil že vse gostilne. Po kakšnih 30 minutah je zavil desno k eni od tamkajšnjih hiš in pozvonil. Ven je prišla zelo zapeljiva in očarljiva dama, s katero se nisem mogla kosati. Jaz sem bila proti njej kmetica. Potem sem jima sledila naprej in videla, da jo je odpeljal v najbolj romantično restavracijo, kamor so hodili le bogati meščani in seveda tudi princ. Ko sta tam sedela, sem ga videla, kako je zaljubljeno gledal vanjo. Potem sta se vrnila nazaj v njeno hišo in tam tudi ostala. Sedaj sem ugotovila, zakaj se tako obnaša in ne spi več doma.

Naslednje jutro sem že zgodaj vstala in čakala pred palačo, da poštar Postrv prinese novice, saj sem se



Slika: Anja Car, 9. r.

lahko le tako pomirila. Skupaj s starši Povodnega moža smo spili kavo. Nenadoma sta me vprašala, kje je Povodni mož. Nekaj časa sem bila tiho, vendar sem jima potem povedala resnico, onadva pa sta postala zelo jezna na svojega sina. Potem sem obrnila list v časopisu in zagledala obraz tiste ženske, ki je bila včeraj z mojim možem, in na vrhu je pisalo, da jo iščejo zaradi umora petih fantov. Ko sem to prebrala, sem brez besed stekla iz jedilnice do tiste hiše, v kateri sta bila moj mož in njegova ljubica, ki je bila morilka, in pred njo sem morala obvarovati svojega moža. Tekla sem, kolikor sem lahko, da bi ga opozorila glede nje, a je bilo prepozno. Ko sem prišla tja, sem zaslišala samo še strel. Hotela sem vdreti noter, a so bila vrata zaklenjena. Sedemkrat sem morala udariti po vratih, da sem jih podrla. Na postelji sem zagledala mrtvega moža, ki je bil ustreljen v čelo, in na roki mu je vklesala: »Ni prvi in ne zadnji.« Ona je pobegnila skozi okno, jaz pa sem sedela in jokala ob svojem možu. S težko vestjo sem to povedala njegovima staršema. Pokopali so ga na sredini palače, njegove ljubice pa niso ujeli in zato še vedno ubija fante. Enega za drugim in to bo počela, dokler ne pride njen čas.



Slika: Katja Lavrič, 9. r.

Takoj po pogrebu sem se vrnila nazaj v Ljubljano in vedno, ko pogledam v Ljubljano, se spomnim nanj, ker ga še vedno ljubim.

Nadja Kordiš, 8. r.

PESEM O POVODNEM MOŽU IN URŠKI

Bil je prijazen, postaven in lep
in mislila sem, da bom z njim poletela v svet.
A pristala sem pod vodami.
Al' sem pod Dravo al' pa pod Savo,
še sama ne vem.
Skrita sem v objemu voda,
steklene so moje oči od solza
in koža bleda od mraza.
V stekleni palači zdaj jaz domujem
in z biseri kraljujem.
Povodni mož je sedaj moj mož,
sama sem kriva, da zdaj je tako.
Bila sem izbirčna in krivična,
zato je moja kazen zdaj to.
Povem vam samo še to,
da ne bodite taki, kot sem jaz,
da še kdo ne bo pristal v globinah tako kot jaz.



Slika: Gabrijel Bartol, 9. r.

Pia Gorza, 8. r.

URŠKINO VABILO STARŠEM

Modri Val, 16. 11. 2015

Vabilo na vodno poroko

Dragi starši,

vabiva vas na razkošno vodno poroko, ki bo potekala 1. 1. 2016 na gradu Val. Ob 12. uri se dobimo na najinem domu – Modri Val, Ulica zelene ribe 5, kjer vas bo zabaval Zvezdni orkester. Postregli vam bomo raznorazne prigrizke iz alg. Nato bomo skupaj odšli do gradu. Ob 20. uri bomo imeli slavnostno večerjo v restavraciji Hrustljavi rakci.

Naj vama še poveva, da bova postala starša Povodnemu malčku in lepi Urški.

Močan morski objem!

Povodni mož in Urška
Vanja Vesel, 8. r.

URŠKINO PISMO STARŠEM

Draga oče in mama!

Ne skrbita zame, tukaj mi je lepo. S povodnim možem živim v veliki palači pod vodami. Lepo skrbi zame. Tukaj imam obilo hrane, lepih in dragih oblek. Kdaj pa kdaj prideva na površje v Ljubljano, a čisto spremenjena. Ne prepozna naju nobeden. Ob prostem času veliko potujeva po globinah voda, raziskujeva zanimivosti. V začetku me je bilo malo strah, a sčasoma sem se navadila bivanja z njim. Vsak dan me nauči kaj novega. Zelo je prijazen do mene, ima toplo srce. Ponudi mi vse, kar želim.

Lepo pozdravita vse prijatelje in prijateljice, tudi sorodnike in druge, ki jih skrbi zame.

Prosim, pišita mi nazaj!

Z ljubeznijo, Urška!

Sara Sterle, 8. r.

URŠKINO PISMO JULIJI

Draga moja Julija!

To pismo ti pišem z veseljem in žalostjo. Moram ti toliko stvari povedati, da se mi meša. Ne vem, kje bi začela. Gremo lepo po vrsti. Ko sva s povodnim možem skočila v Ljubljano, me je spustil iz svojih rok. Našla sem ga šele, ko se je vrtinec umiril. Verjetno ti ni jasno, kako sem sploh lahko preživela. Povodni mož me je poljubil in nekako sem kar lahko zadihala kot zgoraj pri vas. No, nato me je povodni mož lepo prijel in me odnesel v njegovo kraljestvo. Ko sva prišla, sploh nisem mogla verjeti, kaj se dogaja. Vse se je tako svetilo. Grad je bil iz diamantov, zlata in stekla. Pred gradom so bili rečni stražarji, tu je bila pogrnjena tudi rdeča preproga. Ko

sva vstopila noter, so bile tam zlate sobane. Najprej so mi dodelili hrano in mi namesto nog dali kar plavut, kar je bilo tam pri ženskah v navadi. Zelo težko sem se ga navadila, ampak počasi je šlo. Vsi so se mi poklanjali. Kar sem naročila, so me ubogali in to mi je bilo všeč, zato sem vedno zafrkavala ljudi, naj mi prinesejo nekaj, a sem jih nato zavrnila. Služabnike sem obtoževala za stvari, ki jih niso naredili. Zavoljo mene so jih dajali v ječe in jih usmrtili, kar mi je bilo zabavno. Povodni mož je vsak teden nosil stvari s trga. Ampak vedno je bil skromen. Vedno je nosil same bedne diamantne ogrlice, lahko bi kupil kaj boljšega, na primer čarobne copate ali kakšen napoj za lepoto. Tako ali tako pa sem najlepša. V glavnem, zdelo mi je zelo zabavno zafrkavati ljudi. Do zdaj mi je bilo vse dobro. Nato pa se je prigodila vojna s kraljevimi bogovi vodovja. To so bili mogočni štirje možje. Ubili so mojega junaka. Tako sem ostala sama. In še naprej sem se igrala z ljudmi. Nato pa so se ljudje proti meni uprli. Odpeljali so me na mestni trg. Tam so me hoteli obesiti. Zaželela sem si še eno željo: da bi me le lahko nekdo rešil iz te godlje. Spomnila pa sem se uroka povodnega moža. Te tri besede sem izgovorila in prišel je duh povodnega moža. Vsi so se ustrašili in rabelj me je takoj odvezal. Le malo je manjkalo, pa bi izgubila življenje. Spet je bilo vse po starem in stvari so se počasi pozabile. Neko drugo kraljestvo pa je slišalo zame. Vodni jezdec so me ugrabili in me vrgli v ječo. Bila sem velikokrat mučena in sem zelo trpela. Princ me je ljubil, a tega ni hotel povedati kralju. Čakal je, da je umrl, in se nato na novo omožil z menoj. Napovedal je vojno kraljestvu povodnega moža, saj so bili z menoj grdi. Zato sva se jim s princem maščevala. Po vojni zdaj živim tu v kraljestvu povodnega princa. Zdaj mi je zelo lepo in te pogrešam. Povej to še drugim.

Urška

Tilen Anzeljc, 8. r.

PESEM O URŠKI

Urška rada za fanti pogleda,
kako kakšen kaj zgleda.
Mogoče ima novo frizuro,
se bo zmenila z njim za avanturo.
Po Facebooku se pogovarja,
se smeje in jih ogovarja.
V šoli popušča, nalog ne dela,
temveč le za njih bi živela.

Pred ogledalo se postavi
in si frizuro popravi.
Se odpravi v gostilno,
kjer fantje se učijo himno.
Pogleduje sem ter tja in
zagleda njega.
Bil je čudovit,
zato postal je njen pravi favorit.
Njegove oči kar žarijo,
saj k Urški si želi jo.
Urška mu v objem skoči,
ga objame, poljubi in poskoči.

Šolo na klin obesi,
se raje fantu okrog vratu vesi.
Bilo ji je nekaj časa lepo,
a čez čas že bilo je prehudo.

Rada domov bi se vrnila
in se domačim oddolžila.
Prihaja v domači kraj,
saj ve, da tam najlepši je raj.
Doma sprejmejo jo v topel dom,
jo opozorijo, da naredila je velik polom,
saj zapustila ljubeči je dom.

Urška se opravičuje,
saj topel dom obožuje.
Šolo z odliko je naredila
ter staršem ponos je vrnila.
Po letih spokojnih je tipa dobila,
se z njim omožila
in ljubečo družino dobila.

Urška Turk, 8. r.

BASNI IZPOD PERES SEDMOŠOLCEV

LISICA IN LISIČKE

Mama lisica je dan za dnem poučevala svoje mladičke o življenjskih modrostih. Tokrat je bila še posebno stroga: »Dobro si zapomnite! Danes se niti približati ne smete kurniku, ker sem jaz včeraj odnesla najbolj tolsti kokoši. Kmet bo zagotovo stražil na svojem dvorišču. Včeraj sem imela veliko srečo, da me ni videl.« Mlada lisička pa je razmišljala po svoje: »Če kmet včeraj ni



Slika: Kaja Lavrič, 4. r.

stražil svojega kurnika, ko je bil še poln kokoši, zakaj bi ga stražil zdaj, ko tistih dveh najboljših kokoši sploh nima več?!« Na skrivaj se je izmuznila iz lisičine in se pritihotapila do kokošnjaka. Ampak tam jo je pričakal kmet in lisički se je njena neubogljivost bridko maščevala.

Nauk: Kdor ne uboga, ga tepe nadloga.

Borut Levstek, 7. r.

BASEN O ZAJCU IN POLŽU V LEVJEM KRALJESTVU

Lev ima veliko kraljestvo, v katerem zelo uživa. Živali, ki pa živijo v njem, mu morajo v zameno služiti. Morajo mu čistiti, ga masirati in mu pripravljati hrano. Samo en problem ima, da ponoči, ko gre spat, imajo živali zabavo in je zelo hrupno.

Nekega dne pa k njemu prideta polž in zajec, da bi videla, kako je v kraljestvu. Nekaj dni ostaneta pri njem, a ju nekaj zelo moti, to, da je v kraljestvu hrupno. Zato zapustita kraljestvo in ugotovita, da je življenje na vasi boljše, saj imaš vse, predvsem pa mir.

Nauk: Povsod je lepo, doma je najlepše.

Monika Debeljak, 7. r.

O JEŽU

Takrat, ko smo nad deželo tritisočkrat videli sonce, se je zgodila ta polomija.

Ob dolgi cesti, ob kateri je bila steza, je prebival majhen jež. Ta jež pa je bil sam in tiste dni je rad pospravil hišo. Nekega jutra mu je zmanjkalo vode, da bi hišo pospravil do konca. Odločil se je, da gre do vodnjaka po vodo. Do vodnjaka je bilo štiri ure in pol hoda in ježek se je odpravil

z vedrom po vodo. Pot je bila naporna že prvo uro, zato je potreboval več časa, pa še sonce je toplo sijalo. Potem je prišel končno do vodnjaka in vedro napolnil do konca. Ko je hodil domov, je vmes počival in da je prišel domov, je potreboval ogromno časa, zato je hitel, kakor se je dalo. A pet metrov pred hišo se je spotaknil in vse polil. In od takrat je mali ježek hodil počasi in bil bolj previden.

Nauk: Hiti počasi.

Katarina Troha, 7. r.

LISICA IN ZAJEC

Nekoč sta živela lisica in zajec. Bila sta dobra prijatelja.

Nekega dne pa je lisica rekla zajcu: »Slišala sem, da ima volk novo zlato skrinjico. Oh, kako lepo bi jo bilo imeti! Kaj ko bi jo šel iskat zame?« Zajec se s krajo najprej ni strinjal, a lisica ga je na koncu le prepričala. Sklenila sta, da bo zajec ponoči šel po skrinjico, saj je hiter, lisica pa bi ga počakala nekaj dreves stran.

Kmalu se je stemnilo in zajec se je splazil v volkovo domovanje ter vzel skrinjico. Že je stekel iz hiše, ko je zaslišal kričanje. Volk ga je opazil ter stekel za njim. Zajec se je že približeval lisici, ko se je zataknil ob grmovju. Zaklical je: »Lisica, hitro, pomagaj mi!« Lisica je smuknila k njemu, mu vzela skrinjico ter zbežala stran. Kmalu za tem je pridrvel volk ter hladnokrvno ubil zajca.

Nauk: V nesreči preizkušaš prijatelja.

Sara Šega, 7. r.

NAIVEN OSEL

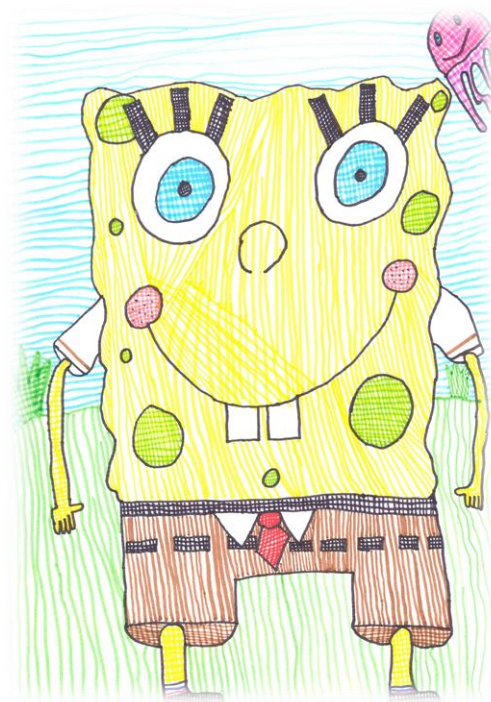
Bila sta prašič in osel. Osel je prišel k prašiču. Imela sta čajanko. Pogovarjala sta se o vseh stvareh. Prašič je rekel oslu, naj gre skočit z drevesa, ker se tako junači. Osel – kakor osel – je šel skočit. Ves polomljen je rekel prašiču: »Nikoli več!« Prašič pa se je samo smejal ...

Nauk: Osel gre samo enkrat na led.

Ana Mohar, 7. r.

VOLK IN ZAJEC

Nekega dne je zajec iskal hrano za zimo, ves čas ga je volk opazoval. Zajec je zaslišal šumenje. Hitro je pobral in odšel domov. Volk je odšel do zajca in ga



Slika: Ines Lavrič, 4. r.

prosil za malo hrane. Zajec mu je rekel: »Zakaj si pa sam nisi poiskal hrane?« Volk ga je žalostno pogledal. Nato je zajec rekel: »Lahko ti pomagam.« Tako je zajec pomagal volku poiskati hrano. Naslednji dan je zapadlo veliko snega in zajcu je zakrilo dom. Volk je prihitel do zajca in mu pomagal skopati luknjo za vhod v njegov dom. Tako sta zajec in volk postala najboljša prijatelja.



Slika: Sara Sterle, 8. r.

Nauk: V nesreči spoznaš prijatelja.
Urban Žagar, 7. r.

PES IN PODGANA

Pes najde krožnik z mlekom. Že ga začne piti, ko zagleda pred sabo podgano, ki mu govori, da je to njeno mleko. Nekaj časa se prepirata, čigavo je mleko, ko zaslišita mačko, da se jima približuje. Mačka pride do mleka in ga sama popije.

Nauk: Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima.

Maša Rojec, 7. r.

NAŠE HUMORESKE PO ZGLEDU JURČIČEVE KOZLOVSKE SODBE V VIŠNJI GORI

MAČJA SODBA V LOŠKEM POTOKU

Bilo je pozno sobotno popoldne in Marinkina mačka Tinka je ravno šla na potep. Preskočila je leseno ograjo in se sprehodila po županovem vrtu. Ulegla se je na neke raznobarvne rože in jih pri tem nenamerno potlačila. Skoraj je že zaspala, ko jo je predramil krik. Bila je županova žena, ki je besno strmela v mačko. »Ti, ti podlasica! Še žal ti bo!« Zgrabila je metlo in mačko nagnala z vrta.

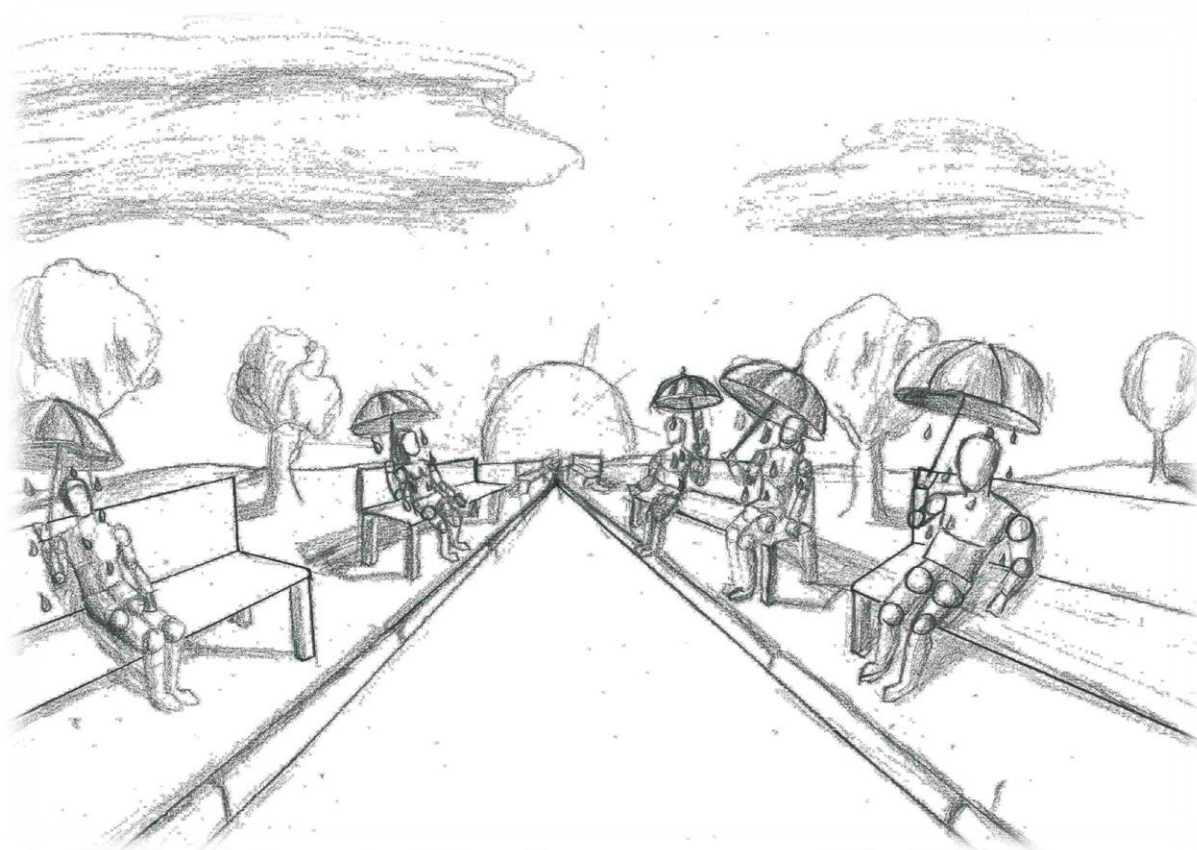
Nato pa je županja odšla k lastnici te mačke, Marinki Maček. Ko je Marinka odprla vrata, je županova žena začela hitro razlagati: »Veš, kaj se je ravnokar zgodilo? Ne! No, jaz ... Stopila sem na vrt in občudovala moje lepe rože. Nato pa v mojih rožah zagledam mačko. Tvojo mačko! Kar ulegla se je nanje in jih uničila! Pa šele včeraj sem jih posadila! Drage so bile!« Marinka je segla v besedo: »Oh, žal mi je. Koliko so stale rože? Vam bom povrnila denar.« Županova žena je prhnila. »Tako se pa že ne boste izmazali! Veste, kaj? Jaz bom ... bom ... tožila

te bom! Tako je! Tožila bom tebe in tvojo zanikrno mačko! Jutri ob dveh na sodišču!» je še rekla in odvihrala.

Naslednji dan ob dveh je bila dvorana polna Potočanov. Med njimi sta bili tudi Marinka in njena mačka, ki pa so jo otroci božali. Vstopil je sodnik in rekel: »Pozdravljeni, Potočani! Pomirite se! Torej ... Najprej bom govorila ... am... Ksenja Zajec, zagovornica ge. Turk.« Ksenja je vstala in spregovorila: »Hvala za besedo! Torej, Marinkina mačka je uničila zelo drage rože gospe Turk. To ni dopustljivo! In vem, zakaj je šla mačka ravno na ta vrt! Gospa Turk naj bi bila Marinki dolžna jajce, torej je Marinka naščuvala mačko!« Po sodni dvorani je završalo. Sodnik je potolkel s kladivom in rekel: »Torej, kaj predlagate?« »Predlagam, da mačko ubijemo, Marinko pa izženemo.« Nato je vstala še gospa Buča in rekla: »Mačka je nedolžna! Šla je le v rože, ker je bilo tam mehko. In ta kazen je nesprejemljiva!« Sodnik je rekel: »Veste, kaj? Strinjam se z gospo Bučo. Nobene kazni ne bo. Ampak, naj se to ne ponovi! Marinka, ti pa daj ge. Turk denar za nove rože.«

Vsi so srečno zapustili dvorano, le gospa Turk je bila zelo slabe volje.

Sara Šega, 7. r.



Slika: Aleksander Osvald, 9. r.

V Loškem Potoku je neka gospa imela najlepše rože različnih vrst. Vsak dan jih je zalivala. A imela je sosede, ki so imeli ljubko majhno mucko. A ta gospa ni rada imela mačk, ker je dobila takoj alergijo.

Nekega jutra, ko je vstala, da bi zalila rože, so bile vse poteptane. Zelo se je razjezila in poklicala policijo. Ko je prišla policija, je preverila, kdo ji je poteptal rože. Sled so iskali eno uro. Potem pa so našli mačjo sled in ji rekli, da ji je mačka poteptala rože. Potem pa je ona ugotovila, da je bila sosedova mačka, in je šla zato na sodišče.

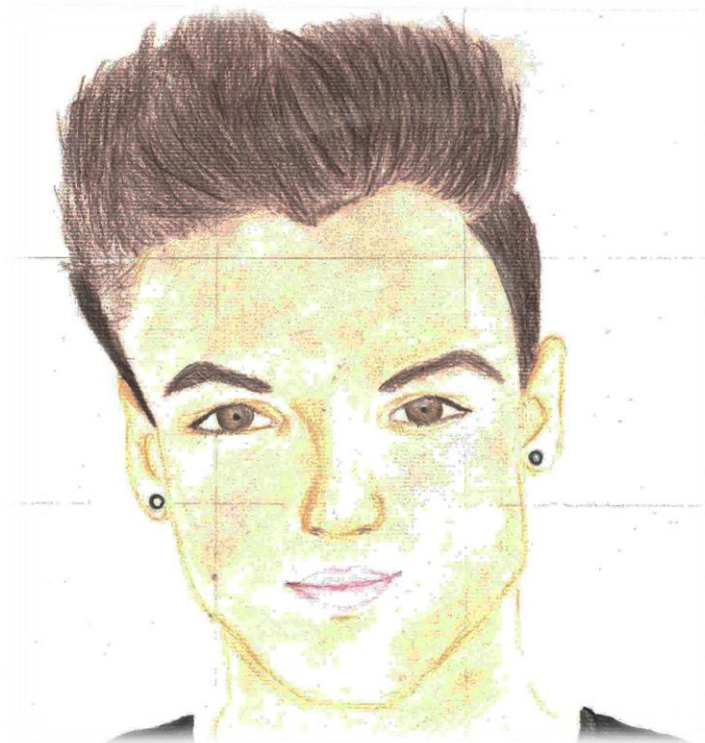
Bilo je zelo veliko ljudi. Eni so govorili, naj mačka naženejo stran, drugi pa, da naj ostane. Potem pa je župan zaropotal in vsi so utihnili. Rekel je, da bosta lastnik in njegova mačka kaznovana: mačko morajo zapreti v kletko, njen lastnik pa bo moral delati in saditi tiste rože, ki jih je mačka poteptala.

Anita Križ, 7. r.

Nekega dne je Brencljev maček Čefo šel na Mlinčev vrt. Mlinč je zagledal mačka na vrtu, zato ga je prijel in ga tolkel. Nato je prišel Brenclj in mu rekel, naj ga neha tepsti. Mlinč ga je spustil in rekel, da ga bo tožil.

Čez šest dni se je zbral sodni zbor. Prvi je govoril župan Mikan in obtožil Brenclja na smrtno kazen. Nato je drugi starešina rekel, naj Brenclja ne obtožijo, saj ni nič kriv, mačka Čefa pa naj se tudi usmilijo. Eni so bili za smrt, eni pa ne. Razdelili so se na dve polovici in se prepirali za pomilostitev mačka in Brenclja. Nato je prišel mož in rekel: »Mačka Čefa zaprimo v sobo z mišmi, Brenclj pa naj gleda, kako miši tepejo mačka Čefa.« Vsi so se strinjali, zato so to tudi izvedli.

Lovro Debeljak, 7. r.



Slika: Veronika Knavs, 9. r.

DEVETOŠOLCI SE POSLAVLJAJO

POEM

»I'm wide awake,«

I say in school.

Can't even take a break,
that is the rule.

Can't sleep a bit,

I just won't fit.

My teacher will see,
and I will in trouble be.

I guess they are right,

I won't get in a fight.

School is OK,
you just must go there every day.

Veronika Knavs, 9. r.

I would bring you anything
to be a king.

Wanna see you tonight.

My heart is telling me to invite.

Told myself: Don't be afraid,
everything will be paid.

It's like hell

To put you in a hotel.

I'll sing a song

Buy you a hot dog

And run away

On a beautiful sunny day.

Anja Car, 9. r.

No money, no cry

I am buying a jet,

But I don't have any money yet.

Now I'm drinking beer,
because I want to disappear!

Andraž Mohar, 9. r.

DATE

I was standing on a tower,

when someone gave me a flower,

he was blind but kind,

at nine he gave me wine.

At night he was polite,

but dad was mad.

Because I came late from date,

he took my own phone away!

Katja Lavrič, 9. r.

SUNNY DAY

I saw an aeroplane

Thought you were in pain

It wasn't fair
to have you there.

KANGAROO

I have a kangaroo, who stands in paint blue.

He wants a holiday, so we will play all day.

He can call me on the phone when he plays football on his own.

His crocodile is driving a car when shark is eating caviar

and he smokes some cigarettes like a king of the alphabet.

My kangaroo had a great interview when he grew in an igloo.

But now he wants to go outside, because he wants to hide.

He doesn't like my school, because he is cool.

His home is my house, because he's afraid of the mouse.

And he's never depressed, because I'm always the happiest.

Iza Debeljak, 9. r.

POEMAction ItemsClint Eastwood

Finally someone let me out of my cage
Now, time for me is nothing cause I'm counting no age
Now I couldn't be there
Now you shouldn't be scared
I'm good at repairs
And I'm under each snare
Intangible
Bet you didn't think - so I command you to
Panoramic view
Look, I'll make it all manageable
Pick and choose
Sit and lose
All you different crews
Chicks and dudes
Who you think is really kicking tunes?
Picture you getting down in a picture tube
Like you lit the fuse
You think it's fictional?
Mystical? Maybe.
Spiritual
Hero who appears in you to clear your view when you're too crazy
Lifeless
To those the definition for what life is
Priceless
To you because I put you on the high seat
You like it?
Gun smoking righteous with one toke
You're psychic among those
Possess you with one go

Gabrijel Bartol, 9. r.

**Gabrijel biologijo zna,
zato biotehnična gimnazija čaka ga.**

**Na gimnazijo gre naša Anja,
čeprav v šoli rada sanja.**

**Domen veliko priznanj ima,
a vedno govori, da se mu nič ne da!**

**Iza je pridno knjige brala,
a med poukom bi najraje klepetala.**

**Marija rada govorila je,
zato si odlično oceno izborila je.**

**Timi se malo je učil,
a je dober v športu bil!**

**Veronika se je pridno učila,
zato je same petke dobila.**

**David se na orodje in stroje spozna,
zato se v Bežigrad na strojno šolo poda.**

**Katja lepo je pela,
v življenju pa si bo čas za slaščičarko vzela.**

**Andraž na strojno gre,
ker po očetu zgleduje se.**

**Aleks je dober pri matematiki bil,
zato se bo na Vegovi za računalničarja učil.**

**Klavdija je rada ljudem pomagala,
zato si je zdravstveni poklic izbrala.**

**Pika na kmetijsko šolo gre,
saj za naravo zanima se.**

**Kristjan je pri športu odličen bil,
zato je vse pri košarki nabil.**

**Jaka se rad je za žogo podil,
v šoli pa se najraje ne bi učil.**



9. razred 2015/2016

